



Logaške novice

Glasilo občine Logatec; 16. november 2006, letnik XXXVII, št. 11

Novi župan Jenez Nagode

Občinski svet dodobra prenovljen

Naselje Grapovčnik

Sredi spominov

Minister Podobnik podpira razvoj občine

Šestdesetletnica lovstva v Rovtah

Glasbena terapija (I.)

Naše pevke med Korošci, Vrbovčani med nami

Nina skozi evropske namiznoteniške izzive

Poletni pokal tekačem TSK Valkarton



Le kam so šli glasovi?



Definicij, kdo da je lahko poslanec, je bilo že več. Novejši čas pa nam je ponudil prav zanimivo definicijo: Poslanec je politik, ki sprejema zakone, da jih krši kljub strankarskemu moralnemu kodeksu.

Poznamo pa tudi profil poslanca, ki mora najprej v Bruselj, se mora nato povzpeti v 13. nadstropje, da od tam vidi, kako je Slovenija majhna. Pa se kljub majhnosti bojda ne bo odrekel predsedniški kandidaturi.

Spet tretji poslanec – ta je strašno radoveden. Nazarensko ga zanima vrednost vrnjenega premoženja. Prav je, da se mu ta del radovednosti poteši, ker ga bo gotovo radovednost gnala tudi do odkritja polstoletnih interkalarnih, zamudnih, bolj rečeno pohojenih obresti za nacinalizirano premoženje. In na dlani bo vrednost vrnjenega premoženja in vrednost vseh zamujenih obresti.

Sploh zna parlamentarna združba naplahtati ljudstvo do neverjetnih potegavščin. Tako smo jo pred dvema letoma mahnili na referendum, s katerim naj bi dosegli, da bi uboge trgovke – mame in mamice ne delale ob nedeljah v trgovinah. Pa smo izglasovali čisto nekaj drugega. Po dobrih dveh letih parlamentarne in ustavovarstvenega nategovanja smo

sindikalistom omogočili uspešno bitko za boljše plače. »Uboge trgovke« – mame in mamice pa bodo ob nedeljah še naprej pridno delale. Amen.

Ondan smo slišali vrle parlamentarce zatrjevati, kako bo koncesija v zdravstvu prešla v divjo privatizacijo. Čudno da ravno zdaj veljajo te zastrašujoče ugotovitve, in ne že tedaj, ko je neki dr. koncesionar – vsaj že pred 14 leti – kandidiral celo za predsednika države, ne da bi se tedaj kdo spotikal ob njegovo koncesijo, s katero je brez strategije, brez analize prednosti in slabosti in brez dialoga z državljanji in veliko večino zdravstvenih delavcev začel divjo privatizacijo.

Ja, kaj hočemo. Tako se nam streže. In še bolje. Naš predsednik je najprej lepo razložil, kako se gre na letni dopust namesto na volitve; če se pa ima vreme skisati, pride čas prav tudi za volitve. – Še sreča, da se je vreme napovedovalo na kisló.

Imamo pa vendarle novega župana – pa ne čisto novega. Pa to še ni najhujše hudo. Mnogo bolj zagatno se zdi, da stranka pošlje v ogenj kandidata za župana, glasov mu pa očitno ne privoščí. Temu bi se milo rečeno dejalo – norčevanje. Kolikokrat še?

Urednik

Dober dan, gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne tik pred koncem mandata



Župan J. Nagode

Krožišče na Tržaški (v drevoredu) v državnem lokacijskem načrtu

V prvih dneh novembra je Ministrstvo za promet potrdilo pobudo, s katero postavlja preložitev in ureditev križišča regionalne ceste R2-408/1374 (Rovtarska cesta proti Žirem) na regionalni cesti R2-409/301 (Tržaška cesta v drevoredu) k Mercatorju. Sredi novembra naj bi bil na Ministrstvu za okolje in prostor pri Metki Černelč, generalni direktorici za okolje, sestanek, kjer naj bi bil sprejet dogovor o nadaljnjih aktivnostih in o skrbniku za pripravo državnega lokacijskega načrta. Direkcija za ceste je temeljito preučila tri variante križišča: pri Kramarju, pri Mercatorju in v Zapolju pri križišču v industrijsko cono. Za najboljšo se je izkazala varianta pri Mercatorju in o tej bo tekla razprava, kako v prihodnosti umestiti investicijo v državni proračun.

Nov plan za urejanje prostora

Občina se je odločila za pripravo novega plana za urejanje prostora. Za urejanje prostora pa sta potrebna dva dokumenta: strategija prostora in prostorski red občine. Zato je za 30. november razpisana 1. prostorska konferenca, na katero so vabljeni vsi, ki želijo vplivati na nadaljnje urejanje prostora v občini. Oba dokumenta bo obravnaval in sprejel občinski svet – predvidoma do konca 2007.

Do čiščenja odpadnih voda tudi z denarjem Evropske zveze

Na Ministrstvu za okolje in prostor (MOP) je bil 6. novembra dogovorjen postopek za izdelavo feasibility študije

(študija možnosti) za umestitev 1. faze projektov zajemanja in čiščenja odpadnih voda porečja Ljubljane v program sofinanciranja iz kohezijskega sklada Evropske zveze v letih 2008/09. Soudeležba Evropske zveze se predvideva v višini 70% vrednosti naložbe. V projekt izdelave študije se je vključilo s posebno pogodbo poleg MOP tudi 9 zadevnih občin.



Kanalizacija vse globlja.

Kanalizacija kmalu tudi na Martinj Hribu, na Kalcah in v Rovtah

Dokaj hitro potekajo dogovori s posameznimi izvajalci del za pridobitev potrebnih geodetskih podlag, idejnih in izvedbenih projektov za kanalizacijo na Martinj Hribu in proti Kalcam ter za čistilno napravo in primarni kanalizacijski vod v Rovtah. Prizadevanja gredo v to smer, da bo vsa potrebna dokumentacija z gradbenim dovoljenjem pridobljena do jeseni prihodnjega leta.

Martin Koren

Na naslovnici: *Luč in cvetja v spomin.*

Foto: Marcel Štefančič

Volili smo in izvolili

Lepa sončna nedelja, 22. oktobra, je na logaška volišča privabila 5.680 ali 60,16% od 9.441 volilnih upravičencev

Janez Nagode z obilno prednostjo pred Bertom Menardom v drugi krog

Seveda, je veljala prva skrb izidu glasovanja za župana, za katerega se je potegovalo kar devet kandidatov. In volilno telo je odločilo, da v prvem zamahu še nismo prišli do novega župana, vendar je najbolje pokazalo Janezu Nagodetu, ki so mu volilci ob podpori Slovenske ljudske stranke namenili 2.435 ali 43,31% glasov, in Bertu Menartu, samostojnemu kandidatu, ki so mu volilci oddali 930 ali 16,54% glasov. In potlej po vrsti: Vladislav Puc, Nova Slovenija 618 ali 10,99%, Dušan Černigoj, SMS, 552 ali 9,82%, Mateja Mlakar Kržišnik, Socialni demokrati, 355 ali 6,31%, Rudi Vončina, Slovenska demokratska stranka, 335 ali 5,96%, Aleksander Česnik, Liberalna demokracija Slovenije, 198 ali 3,52%, Boris Čičmirko, Aktivna Slovenija, 171 ali 3,04% in Benjamin Mihevc, Naprej Slovenija, 28 ali 0,50% glasov.



Očitno prerazporejeni sedeži v občinskem svetu

V 21-članskem občinskem svetu so se sedeži kar opazno prerazporedili. Najbolje se je izšlo Slovenski ljudski stranki, ki bo s petimi sedeži imela najštevilnejšo svetniško skupino (en sedež več kot v prejšnjem mandatu), Liberalna demokracija, Nova Slovenija in Slovenska demokratska stranka bodo zasedale po 3 sedeže (prva je izgubila 1 sedež, druga pa celo 2 sedeža), Socialni demokrati so z dvema mandatoma pridobili največ, saj v prejšnjem mandatu niso imeli nobenega svetnika, enako število sedežev bosta imeli tudi Lista za Notranjsko (je sicer izgubila en sedež) in Neodvisna lista mladih z enakim številom sedežev. En sedež v občinskem svetu pa bo pripadal Listi za Logatec.



Podoba novega občinskega sveta – SLS z relativno večino, Socialni demokrati in Lista za Logatec na novo v občinskem svetu

Upoštevaajoč volilne izide, ki so jih izoblikovali proporcionalni volilni rezultati in preferenčni glasovi, bodo 21 sedežev zasedli:

SLS s petimi sedeži:



Bibijana Mihevc

Marko Čuk

Martin Mihevc

Franc Rudolf

Stanislav Šinkovec

NSi s tremi sedeži:



Vladislav Puc

Peter Stavanja

Rafael Čepič

LDS s tremi sedeži:



Boris Hodnik

Mateja Kenda

SDS s tremi sedeži:



Aleksander Česnik

Ladislava Furlan

Bojan Oblak

SD z dvema sedežema:



Peter Cigale

Vanja V. Kostjerc

Marjan Gregorič

Lista za Notranjsko z dvema sedežema:



Dušan Černigoj

Rafael Krvina

Neodvisna lista mladih z dvema sedežema:



Marko Logar

Peter Tomažič

Lista za Logatec z enim sedežem:



Berto Menard

Sveži vetrovi tudi v svetih krajevnih skupnosti

V svetu KS Log-Zaplana bo sestav najbolj enoten; vseh pet članov sveta prihaja iz SLS: Boštjan Marinč, Robert Petkovšek, Jožefa Arhar, Martina Treven in Anton Gantar.

V Hotedršici pa bo svet KS v znamenju LDS; od sedmih članov sveta jih bo kar četvero izmed liberalnih demokratov: Darja Merlak, Franc Nagode, Bogdan Bošnjak, Barbara Požarnik Vavken; dvoje članov prihaja iz vrst SLS: Boštjan Rupnik in Stanislav Nagode; iz NSi pa je bil izvoljen Silvester Nagode.

S četverico članov sveta bo SLS v prednosti tudi v Lazah; Boris Tegelj, Ciril Simšič, Minka (Marija) Matičič in Majda Ržek; trojico pa je podprla skupina volilcev, in sicer Boleslava in Boruta Kermavnarja ter Aleksandra Frančeškina.

Relativno večino ima SLS tudi v KS Rovte, in sicer s tremi člani: Kristan Corn, Alojz Žakelj in Anton Treven; dva člana prihajata z Neodvisne liste mladih: Roman Košir in Mitja Jereb; po en član pripada SDS – Peter Cigale, in NSi – Anica Trpin.

Enako večino ima SLS tudi v svetu KS Tabor: Jože

Rožmanec, Franc Rudolf in Robert Koprivnjak; po dvoje članov bo z liste NSi: Marija Šemrov in Alojzij Molč; z liste LDS pa: Vinko Vidmar in Mojca Klevišar.

V KS Trate so se odpovedali strankam in izvolili v svet svoje KS člane, ki so jih kandidirale skupine volilcev; izključno nestranskarso so bili izvoljeni: Henrik Žerjal, Anica Žakelj, Bojan Rupnik, Bogomir Kavčič, Janez Albreht, Evgen Gantar in Robert Nagode.

Tudi na Vrhu Sv. Treh Kraljev so želeli biti nestranskarški, pa jim ni šlo tako »gladko«; šesterica njih je iz skupine volilcev: Rafael Krvina, Marjan Mivšek, Jože Petrovčič, Aleksander Eniko, Luka Jelovčan in Vesna Mivšek; sedmi član pa je Jože Žust iz SLS.

Najbolj pisana bo družčina v svetu KS Naklo; po dva člana bosta iz SDS: Matjaž Kete in Peter Grom, in iz LDS: Boris Hodnik in Mateja Plevnik; po en član prihaja z liste SLS – Stanislav Brenčič, z liste NSi – Vladimir Lenaršič in z Liste za Logatec – Boris Čičmirko.

Špela Istenič

Janez Nagode, novi župan občine Logatec

V drugem krogu lokalnih volitev 12. novembra je Janezu Nagodetu že drugič uspelo premagati svojega protikandidata Berta Menarda



Spoštovani Janez Nagode, v imenu uredništva Vam čestitamo k ponovni izvolitvi za župana. Volilce Vam je uspelo prepričati, da so Vam že četrtrič zaupali mandat župana naše občine. Vaši prvi dovolilni občutki?

Psihični naporji so me kar utrudili. Na vsak način sem zadovoljen s ponovnim zaupanjem volilcev, z zaupanjem v moj program, ki ga bomo izpeljali s skupnimi močmi in z udeležbo nepovratnih sredstev Evropske zveze.

Kaj menite o predvolilni kampanji?

Kampanja je bila korektna, kulturna, mirna, po pričakovanju nekaterih celo preveč mirna. Vendar je treba reči, da so bili programi v mnogočem podobni, zato je bila umirjenost kampanje povsem razumljiva.

Gotovo se že ozirate po koaliciji?

Seveda, koaliciji za celotno mandatno obdobje bo veljal moj tehten razmislek, pa tudi stranka bo o tem soodločala. Vsekakor bomo dali možnost za sodelovanje vsem; računam celo na dvotretjinsko koalicijo.

Katerega projekta se boste lotili prednostno?

Prednost dajem trem projektom: 1. čistilna naprava in kanalizacijski vodi iz programa čiščenja odpadnih voda v porečju Ljubljane (z devetimi občinami), 2. cestna infrastruktura – postopkovna vključitev v državni lokacijski načrt za hitrejšo prenovo ceste skozi drevored in križiščno povezavo Rovtarske s Tržaško, 3. gradnja upravnega centra, ki naj bo ob sodelovanju z zadevnimi ministrstvi naredi do leta 2008.

Kaj Vam pomeni biti župan?

Župan mora načelovati občini tako, da je prijazen do vseh in tudi sprejemljiv za vse, vsem v pomoč. Zastopati mora enakomeren razvoj celotne občine tudi še za kakih 8 ali 10 let naprej.



Prva županova zdravica.

Spoštovani gospod Berto Menard, do zmage v drugem krogu vam je zmanjkalo slabih 7%; vaš komentar?

V kandidaturo sem šel, računajoč na pogosto izraženo željo občanov po novem vetru v občinski politiki, po večji veljavi krajevnih skupnosti. Predvideval sem tesen uspeh, če bo Božja volja in volja volilcev. Žal, se rezultat ni izšel v moj prid. Morda bo več sreče v naslednji priložnosti.

Se pa zavedam, da je bil moj protikandidat, sicer dosedanji župan, v pomembni prednosti. Čeprav je bila predvolilna kampanja na dostojni in kulturni ravni, brez podtikanj in žalitev, je bila kampanja mojega konkurenta volilcem na oči odpiranjem gradbišč, z novimi asfaltnimi površinami in sploh z investicijskimi aktivnostmi, ki so nekako prevzele volilce.

Vsekakor izvoljenemu županu Janezu Nagodetu čestitam za uspeh in mu želim, da bi zaupanje volilcev opravičil z izpolnjevanjem vseh obljub.

Marcel Štefančič





Dovoljenje za gradnjo novih blokov

Občinski svetniki so na oktobrski seji prižgali zeleno luč za gradnjo novih blokov nad Pavšičevo ulico – Zidali bodo tudi na Volčjem hribu, povečali zdravstveni dom in skrbeli za na novo razglašeni kulturni spomenik

Še nedokončana zgodba s pozidavo Grapočnika

Le nekaj dni pred lokalnimi volitvami so občinski svetniki 17. oktobra s tesno večino sprejeli načrt za urejanje novega naselja Grapočnik, kjer naj bi poleg stotih enodružinskih hiš zgradili tudi nova bloka. Med razpravo so nekateri svetniki opozarjali, da bi bilo treba najprej rešiti težave s prometom in parkiranjem, ki pestijo prebivalce tamkajšnjega blokovega naselja, nato pa šele razmišljati o gradnji novega. Za sprejem lokacijskega načrta za urejanje Grapočnika je glasovalo enajst svetnikov, osem jih je bilo proti. Pobudnik za izdelavo načrta je bilo podjetje Energoplan, ki bo gradilo stanovanjska bloka. Prav na to so imeli največ pripomb prebivalci blokovega naselja na Pavšičevi ulici že na javni razpravi v začetku tega leta. Zahtevali so, da projektant zniža višino novogradenj, poleg tega pa, da predvidi dovolj parkirnih mest in dovolj široke ceste.



Poslovil se je zbor prejšnjih občinskih svetnikov. Foto: R. Gutnik

Kot zagotavlja župan Janez Nagode, so v sprejetem načrtu upoštevane vse zahteve prebivalcev in tudi občinskih svetnikov. Višina novih blokov bo po novem klet + pritličje + 4 nadstropja, ceste bodo široke pet metrov. Tudi parkirišč naj bi bilo dovolj, vsaj za prebivalce novih blokov. Pozidava Grapočnika pa parkiranja na Pavšičevi ne bo rešila, čeprav je po načrtu predvidenih nekaj dodatnih javnih parkirnih prostorov, Energoplan pa se je zavezal, da bo sedanjim stanovalcem ponudil v odkup 39 parkirnih boksov. Prav težave s parkiranjem so bile glavni razlog, da je bil lokacijski načrt za Grapočnik v občinskem svetu sprejet le s tesno večino.

Čeprav je bilo v razpravi pred glasovanjem slišati pripombe, da bi morala občina pred začetkom nove pozidave rešiti vprašanja sedanjih prebivalcev, pa o konkretnih rešitvah ni bilo



Je bil to poslovilni nasmeh?

Foto: R. Gutnik

govora. Tega vprašanja se zaveda tudi Energoplan oziroma izdelovalec lokacijskega načrta, ki je v pojasnilu svetnikom zapisal, da bo uredil promet in parkiranje v novozgrajeni soseski, da pa »obstaja vprašanje, kdo bo financiral izgradnjo dodatnih parkirišč in ureditve dovoza za potrebe stanovanj v sedanjih blokih na Pavšičevi ulici«. S sprejemom lokacijskega načrta Grapočnik zgodba Pavšičeve še zdaleč ni zaključena.

Zidali bodo tudi na Volčjem hribu

Svetniki so na zadnji seji potrdili še nekaj sprememb, ki se tičejo ureditve območja okoli križišč na Kalcah ter program komunalnega opremljanja zemljišč na Volčjem hribu na Kalcah. Na sprejem slednjega so nestrpnost čakali tisti, ki si želijo na Volčjem hribu čim prej zgraditi hišo, saj do sedaj niso mogli dati vloge za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Povečava zdravstvenega doma in nov kulturni spomenik

Brez pripomb so svetniki dali soglasje k povečanju zdravstvenega doma. Investicija je vredna okoli 200 milijonov tolarjev, poleg občine pa jo bosta sofinancirala še zdravstveni dom in Ministrstvo za zdravje. Z deli bi morali pričeti že letos, zaradi različnih zapletov pa naj bi nove prostore v nadzidku in prizidku uredili prihodnje leto. – Poleg ostalega so na oktobrski seji Logačani dobili nov kulturni spomenik lokalnega pomena. Gre za območje cerkve svete Katarine na Medvedjem Brdu, katere zunanjščino naj bi obnovili prihodnje leto; obnoviti nameravajo ostrešje zvonika ter fasado. V župniji Zavrtec, kamor sodi medvejska podružnica, pa upajo, da bodo sedaj, ko je cerkev razglašena za kulturni spomenik, imeli prednost pri pridobivanju sredstev prek javnih razpisov.

Petra Trček

Za praznike pomagamo

Vabilo k predpraznični dobrodelnosti

Božično novoletni prazniki so pred vrati. Župan in direktorica občinske uprave sva tudi letos sklenili nadaljevati zdaj že kar tradicionalno gesto teh dni: odreči se nakupom nemalokrat precenjenih voščilnic in daril ter tako zbrana sredstva nameniti pomoči potrebnim. K temu dejanju vabiva tudi vas.

Zato vabiva vse uporabnike občinskega proračuna, javne zavode in ustanove, državna in zasebna podjetja, društva in tudi posamezne občane, da namesto božičnih in novoletnih čestitk in daril namenimo denar tistim našim občanom, ki so tega potrebni.

Letos zbrana sredstva bi namenili za preureditev osebnega vozila invalidni osebi, za invalidski pripomoček, za nakup glasbenega instrumenta nadarjenemu učencu, za računalniško opremo ali plačilo šolnine ali celoletne vozovnice prizadevnemu dijaku ali študentu.

Če se boste odzvali najinemu vabilu, vas prosiva, da sredstva nakažete na TR Območnega združenja RK Logatec štev.: 02025-0020135849, s pripisom ZA PRAZNIKE POMAGAMO. Imena donatorjev bomo objavili v medijih, zato predlagava, da prispevke nakažete do 5. decembra letos. Na naslov OZ RK Logatec, Tržaška c. 13, 1370 Logatec, lahko sporočite tudi svoje predloge za dodelitev tako zbrane pomoči.

Za vašo plemenito odločitev se vam zahvaljujemo in vas lepo pozdravljamo!

Alenka Gorza Jereb,
direktorica Občinske uprave

Janez Nagode,
župan

Spomin na mrtve – opomin živim

Osrednja žalna slovesnost ob spominu na pokojne je bila letos v Rovtarskih Žibršah

Vse teče. Vse mine. Oktober je za nami, dan se poslavlja prej, pripravili smo že toplejša oblačila, luč sveta sta v našem kraju ugledala Matej in Nik, nekaj vaščanov se je poslovilo... Ja, minevanje in rojevanje. Smrt in življenje z roko v roki. O tem je marsikdo premišljeval v preteklih dneh, predvsem ob dnevu spomina na mrtve, ko se v globokem spoštovanju vračamo k pokojnim svojcem, prijateljem in znancem. Tudi zaradi njih smo to, kar smo. Življenje, to naše enkratno darilo, je najprej in predvsem naše, in če imamo srečo, da ga živimo v miru in blagostanju, ga lahko v veliki meri posvetimo iskanju osebne sreče in sožitja z bližnjimi.



Občinska komemoracija na Planinah.

Občina Logatec in Krajevna skupnost Trate sta 28. oktobra organizirali v spomin vseh umrlih letošnjo osrednjo žalno slovesnost v Rovtarskih Žibršah ob spomeniku padlim med prvo in drugo svetovno vojno in po njej. V prijetno toplo jesensko popoldne so izzveneli prelepi glasovi Dua Mir, poseben in zelo pomenljiv recital, ki ga je poslušalcem namenila Marija Turk. Na svoj mili in pristrčni način so se umrlim poklonili tudi učenci podružnične šole v Rovtarskih Žibršah. Zbrane domačine in goste pa sta nagovorila predsednik KS Trate Bojan Rupnik in župan Janez Nagode.

Bil je lep, prijazen in spoštljiv dan spominov. A tudi priložnost za razmislek. Ne samo za spomin na mrtve, pač pa tudi za misel na tiste, ki še živijo – ob nas in z nami.

Ana Žakelj

O pravičnosti gospe s koso

**Ko je sivo obnebje, pridejo vsi sveti v vas in
z njimi spomin na rajne**

Sivi novembrski dnevi so kot nalašč, da se človek začne ukvarjati s sabo, s svojo in nasploh s človeško minljivostjo. Dan, ko se spomnimo vseh, ki smo jih imeli radi, pa jih, žal, ni več med nami, je pravi uvod v jesensko sivino. Pokojnim prinesemo cvetje, prižgemo svečke in zanje pomolimo. Na ta dan so okrašeni celo grobovi in spominska obeležja, ki se jih sicer med letom nihče ne spomni. Potekajo razne komemoracije, ki pa jih letos v našem kraju ni bilo, vsaj javnih ne.



Poslednje počivališče.

Letošnji spomin na mrtve je potekal le na pokopališču v okviru maše in obredov po njej. Lepo okrašeni grobovi in na stotine gorečih svečk pa vseeno pričajo, da spomin na naše najdražje še živi v naših mislih in srcih, predvsem v tistih, ki so svoje izgubili v bližji preteklosti. Je pa to tudi dan, ko se snidejo tisti, ki se videvajo le malokrat; zopet se lahko pozdravijo, pogovorijo in družijo.

Pa še to. Ali ni gospa s koso vendarle najpravičnejša na tem svetu, ne ločuje nas po barvi kože ne po jeziku ne po veri, tudi ne po strankarski pripadnosti. Za vse si enkrat najde čas. Pesnik pravi: odprta dan in noč so groba vrata, al' dneva ne pove nobena prat'ka. – Hvala Bogu, da je tako.

Metka Bogataj

Sredi podarjenih dni je lepa tudi starost

**Društvo upokojencev je počastilo svoje starejše člane – Posebna pozornost
zlatim jubilarantom – ob 50-letnici poroke**

Sredi oktobra, ko je bila nedelja prav sončna, je Društvo upokojencev iz Logatca povabilo na srečanje vse svoje člane, ki segajo prek tri četrt stoletja; posebne pozornosti pa so bili deležni jubilaranti, ki letos slavijo 50-letnico svoje poroke.

Vsem je bil namenjen tudi krajši kulturni program, ki so ga oblikovale pevke Društva invalidov in upokojencev s sporedom osrčujočih pesmi; vmes je dvojce razpoloženskih valčkov ponudil Janez Kogovšek. Skeč na temo predvolilnih kandidacijskih postopkov pa je dodobra nasmejal polno jedilnico šole »8 talcev«.

S pozdravnimi besedami je vse prisotne, še posebej župana občine Janeza Nagodeta, pozdravil predsednik Društva upokojencev Vladislav Puc. Nakar se je župan zahvalil za povabilo in izrazil zadovoljstvo nad tem, da je društvo, zvesto tradiciji, pozorno do starejših in do zakoncev-jubilarantov. Županove besede so veljale tudi vzpodbudi, naj društvo takšne pozornosti, ki zlasti starejšim veliko pomenijo, ohranja še naprej. Jubilarantom pa je zaželel ljubezni še dolgo v prihodnost. – Župnik Janez Kompare pa je po navdušenem pozdravu vseh namenil zlatim jubilarantom še nadalje



Med zakonci - jubilanti.

Ob spomeniku

Ob dnevu mrtvih se spomnimo svojih najdražjih, ki jih ni več med nami, padlih med vojnami, umrlih v taboriščih in zelo redkih grobov partizanov po gmajnah pa tudi pomorjenih po vojni.

Ni jih več med nami in v njihov spomin prižigamo sveče in polagamo cvetje na njihov poslednje počivališče.



V spomin žrtvama osamosvojitvene vojne.

Besedilo in foto: France Brus

ljubezni, ki se izpričuje v sprejemanju, potrpežljivosti v popolni predanosti med zakoncema. Starejšim je priznal, da je sicer lepo biti mlad, a da je tudi starost lahko lepa, sploh če vsak dan sprejemamo kot dar, in se torej darila veselimo.

Predsednik Puc je nato povabil posamične jubilejne pare in jim čestital s šopkom in spominsko listino. Od desetih jubilejnih parov so se vabilu odzvali: Matilda in Štefan Molk, Zofija in Miro Rupnik, Silva in Anton Antičević, Jožefa in Karel Nagode, Antonija in Leopold Petkovšek, Amalija in Alojz Rupnik, Lučka in Jožef Jerina, Marica in Franc Hodnik, Anka in Ludvik Kenk ter Majda in Marjan Jernejčič. V imenu jubilarntov se je organizatorju srečanja za pozornost in govornikom za lepe želje zahvalil Anton Antičević.

Družabnost pa je pospremil godec in pevec Janez Kogovšek še dolgo v popoldne.

mAš

Komemoracija v Ljubgojni

Pred dnevom mrtvih so člani Združenja borcev in udeležencev NOB skupaj z učenci Osnovne šole »8 talcev« iz Dolenjega Logatca pri spominskem obeležju v Ljubgojni pri Horjulu, kjer so italijanski fašisti 23. junija 1942 ustrelili kot talce osem logaških fantov in mož, položili venec, cvetje in prižgali svečke.

Spomin na tem mestu ustreljenih logaških domoljubov so počastili tudi s krajšim komemorativnim programom, ki so ga pripravili učenci z učiteljicama.



Spomenik talcem pri Horjulu.

Besedilo in foto: Franc Brus

Vezi med starejšimi in mlajšimi

Živahna medgeneracijska druženja v Rovtah

“Mladost je kratka, in že je tu starost,” poje pesem. Res se je treba kar hitro sprijazniti, da človeku leta prehitro minevajo. Ravno kar se je še kobacal po vseh štirih, preskakoval potok, kjer je most, ponosno stopal pred oltar, služil kruh sebi in družini. Danes pa že sivih las in težkih nog stopa po poti življenja.

A kdo pravi, da tudi starost ni lepa? Tako pravijo tudi naše malce starejše Rovtarke, ki so se odločile, da se bodo letos družile z našimi učenci v okviru krožka Medgeneracijsko druženje. Na pobudo Miše Stržinar in Jerneje Kunc so se prvič srečale v krajevni knjižnici v Rovtah in se dogovorile, da se bodo srečevale vsakih štirinajst dni. Tudi teme srečanj so prav zanimive: od kuharskih izkušenj mladih in starejših do šolskih prigrizkov in danes. Odšle bodo tudi na izlet, izdelovale bodo voščilnice, sodelovanje pa bo dobrodošlo tudi na šolskih proslavah in prireditvah v kraju.

Tema njihovega drugega srečanja je bila: Kaj smo kuhali nekoč in kaj nam gre v slast danes? Cita, Olga, Mici, Dorica, Jelka, Cilka in Minka so se odločile skuhati slovensko domačo jed - sirove štruklje, medtem ko se je mlajši rod odločil za pico in puding. Pred začetkom dela so naše gostje izkoristile čas še za kratko pevsko vajo. Zapele so staro slovensko ljudsko, s katero se bodo predstavile decembra na proslavi ob dnevu samostojnosti. Nato je ženam šlo delo izvrstno od rok, medtem ko so mlade kuharice iskale pomoč pri njih, kar je, seveda, razumljivo. Šola je zadišala po izvrstni hrani. Med delom je stekel prijeten pogovor, obložen s smehom. - Tako se utrjujemo vezi med zrelejšo in mlajšo generacijo. Štruklji so prav dobro šli v slast obema generacijama in tistim, ki smo jih naključno obiskali. Čeprav je pica jed mlade generacije, bi jo brez greha zamenjala za mnogo bolj zdravo kmečko hrano, pa naj bodo to štruklji ali pravo kmečko zelje ali repa.

Prijeten občutek obide človeka, ko uzre tako povezani generaciji. Privabiti bi želeli še koga od starejših, da bi s svojimi izkušnjami obogatil mlade moči. Starejši so kot zanimiva knjiga; treba jo je le odpreti in prebrati.

Metka Bogataj

Postopki oživljanja

V organizaciji Zdravstvenega doma Logatec je v petek, 29. septembra, potekal v GRC Zapolje tečaj začetnih postopkov oživljanja za zdravstvene delavce iz Cerknice, z Vrhniko in iz Logatca. Tečaj so vodili inštruktorji Slovenskega združenja za urgentno medicino in so udeležencem na praktičnih primerih prikazali uporabo novih smernic oživljanja. Vsi pa so lahko svoje znanje izpopolnjevali na sodobnih lutkah in se naučili varnega ravnanja z defibrilatorji, aparaturami, s katerimi je možno ob hitri uporabi rešiti prenekatere življenje, ogroženo zaradi nenadnega srčnega zastoja.



Za učinkovitejše oživljanje.

Tečajniki so bili v GRC Zapolje prijazno sprejeti; Rajku Žaklju pa gre zahvala za prostore, ki jih je ponudil v uporabo.

Katarina Turk,
dr.med., spec.spl.med

Gospodarske diagonale

Šesto desetletje lovstva v Rovtah

V lepem jesenskem vzdušju in v sklopu občinskega praznika občine Logatec so počastili 60-letnico organiziranega lovstva v Rovtah

Lovska družina Rovte je bila ustanovljena leta 1946 na pobudo Antona Artača ob sodelovanju Antona Malavašiča, Matevža Lukančiča, Franca Kopača in še nekaterih drugih vaščanov. Takrat je Okrajni odbor Rakek dal Lovski družini v zakup 3850 hektarjev lovišč.

Za potrebe gojitve in varovanja divjadi opravijo lovci letno nad 1200 prostovoljnih ur. V lovišču so predvsem ponosni na pogosto videnega gozdnega jereba, pa tudi število divjih zajcev se dobro popravlja. Najbolj so veseli vsakega srečanja z divjim petelinom; skrb lovcev je, da ga poskušajo ohraniti, saj je konec koncev prav ta gozdni lepoteč njihov »zaščitni« znak. S pravilnim odnosom do okolja in živali skrbijo lovci posredno tudi za zdravje

ljudi, saj imajo redni pregled nad pojavi prenosljivih bolezni, ki so za človeka nevarni. Manj zadovoljstva je s srnjadjo, ki so jo močno razredčile zadnje zime z veliko snega. Poleg naravne selekcije pa njihove vrste redčijo tudi promet in potepuški psi, katerih lastnike očitno ne zanima skrb za živali. Glede staleža gamsov pa povzroča kar več skrbi medved, ki ga je iskanje hrane in mirnega življenjskega prostora prignalo v rovtarsko lovišče. Škoda, ki jo povzroča medved, narekuje lovcom, da še bolj skrbijo za urejeno okolje.

Lovska koča, ki so jo odprli leta 1976, je bila zgrajena s številnimi odrekami in prostovoljnimi delom. Kasneje so počasi zrasli še spremljajoči objekti s streliščem, štiri leta kasneje še senik in v letih 1985 in 86 so uredili še hladilnico in zbiralnico, ki je ta čas v

sanaciji.

Za sodelovanje z Zavodom za gozdove, lovsko zvezo, veterinarsko upravo, policijo, upravno enoto, občino, davčno upravo itd moramo zagotoviti profesionalen administrativen odnos, ki zahteva letno preko 900 delovnih ur. Posamezniki blizu Lovške zveze želijo mešati svojo profesionalno delo z lovsko vizijo, kar pa za večino slovenskih lovcev ni sprejemljivo. Naša naloga je, da varujemo naravni prostor v sobivanju z vsemi uporabniki, zavedajoč se, da je človek le posameznik med vsemi drugimi. V bodoče bo treba pri mladih vztrajati na višjem strokovnem znanju. Potrebni bo več lovskih mojstrov in lovskih čuvajev, ki bodo strokovno zastopali naše interese pri pogajanjih in izvajanju zastavljenih nalog. Veliko stvari je bilo opravljenih v 60 letih na področju gojitve divjadi in utrjevanju članstva. Zgrajenih je veliko lovskih objektov za oskrbo divjadi. Pred nami so nove naloge.

Ob jubilejni priložnosti smo lovci veseli občinskega priznanja, ki ga je za opravljeno delo podelil na slavnostni seji župan občine Logatec Janez Nagode. Na proslavo so povabili predstavnike sosednjih lovskih družin, s katerimi zgledno sodelujejo. Tudi predsedniki krajevnih skupnosti in predstavniki društev, ki delujejo na tem območju, so se odzvali vabilu; prvič so medse povabili tudi kmete. Ob tem praznovanju so podelili priznana Kinološke zveze Slovenije in odlikovanja Lovske zveze Slovenije ter plakete in



Župan med praznujočimi lovci iz Rovt.

priznana Lovske Družine Rovte. V znak dobrega sodelovanja so priznanje podelili tudi občini Logatec, sosednjim lovskim družinam in krajevnim skupnostim ter predstavnikom društev.

Ob koncu je za sodelovanje veljala vsem beseda zahvale.

Anton Lukančič

Minister Janez Podobnik navdušen nad možnostmi napredka v naši občini

S svojim spremstvom je Janez Podobnik, minister za okolje in prostor, obiskal občino Logatec in se seznanil z razvojnimi možnostmi komunalne infrastrukture, ki ji daje vso podporo

Minister za okolje in prostor Janez Podobnik je 27. oktobra obiskal logaškega župana Janeza Nagodeta in sogovornike (direktorica občinske uprave, svetovalec za okolje in prostor in direktor Komunalnega podjetja) zaradi nadaljnjih razvojnih možnosti.



Minister Podobnik naklonjen našim okoljskim prizadevanjem.

Po sestanku je minister v svoji izjavi optimistično podčrtal propulzivnost občine, ki jo še posebej opredeljujeta prometni položaj in dobra komunalna opremljenost. Zato je postala občina uspešna nosilka priprave projekta srednje Ljubljane, ki bo prednostno upoštevan v letu 2008. Priprava projekta poteka v redu tudi zaradi dobrih kontaktov s sosednjimi občinami. Minister tudi ni skopalil s priznanji občini za vzpostavitev enotnega sistema med občinami pri ravnanju z odpadki. Z urejenim odlagališčem

odpadkov in smotnim ravnanjem z njimi si tudi v tem pogledu pridobiva občina središčno pozicijo. Prek regionalnega razvojnega programa se občina učinkovito vključuje tudi v racionalen vodovodni sistem. Minister je prisotne seznanil tudi s stališčem ministra za promet, ki podpira idejo obvoznice z avtocestnega priključka, povezujoč industrijski con na eni strani, po drugi strani pa direktno povezavo Keltike mimo središča Logatca. Ob koncu je minister izrazil svoje zadovoljstvo nad tem, da občina s svojimi lokacijskimi dokumenti odpira stanovanjsko gradnjo, kar pomeni, da se Logatec tudi demografsko razvija.

Župan pa se je dotaknil ravnanja z odpadki, pri čemer je naglasil, da si občina želi skupno gospodarjenje z odpadki za več občin skupaj. Sedanje občinsko odlagališče odpadkov ima sicer uporabno dovoljenje do leta 2008; kapacitet pa ima še za 100.000 ton odpadkov, kar pomeni, da svoje kapacitete lahko še vedno ponudi tudi drugim zainteresiranim občinam.

M. Štefančič

Gorelo je samo za vajo

Gasilci na Vrhu Sv. Treh Kraljev smo tudi letos – 21. oktobra – pripravili gasilsko vajo. Pridružili so se nam člani pobratenega društva Log, ki so novo motorno brizgalno lahko prvič preizkusili na naši vaji. Gorela je stara hiša pri kmetiji »Brencet« (Smrtnik), zgoraj je bil zadimljen prostor, iz katerega so požarodovance reševali z dihalnimi aparati.

Poleg letošnje vaje je bila v gasilskem domu še slovesna zaprisega tečajnikov, ki smo se strokovno izobraževali v spomladanskem času. Po končani vaji smo se še malo zadržali v gasilskem domu ob prigrizku in kozarčku.

M. Jelovčan

Okus bio kmetovanja

Ob zaključku sezone, 5. oktobra, smo se članice Društva kmečkih in podeželskih žena odpeljale iz Logatca v Videm v Suhi krajini.

Najprej smo se ustavile na bio kmetiji Biodar. Gospodinja nas je za dobrodoščilo pogostila z domačo medico, z zeliščnim čajem in medenjaki. Nato nam je predstavila svoj bio vrt s proizvodi, ki jih predeluje v svojem laboratoriju, izdelujejo pa jih na kmetiji njenega moža v Podstrugah, v vasi, oddaljeni 12 km. Tam nas je gospodar seznanil z zgodovino posestva; poudarek je bil na bio energiji. Izdelke: sirup rdeče pese, stabiliziran z medom, propolisom in C vitaminom – z vsebnostjo energije iz narave – vse za moč človekovemu telesu. Izdelke smo lahko tudi kupile. Tako je vse prehitro minil čas, namenjen strokovnemu delu izleta.

Nadalje smo poskrbele za svoje zdravje z razgibavanjem v vodi Dolenjskih Toplic. Po okusnem kosilu smo v prijetnem klepetu, polnem bogatih vtisov, s cvičkom nazdravile zadovoljstvu zaradi zanimivega in poučnega popotovanja.

Radostnih src z veliko novega znanja smo dospele domov v večernih urah.

Tatjana Rudolf

Motor, avto in garaža v zubljih



Bilo je vražje vroče in dovolj škode.

V vetrovni večer 3. oktobra je rezko zarezala sirena, potem ko je bil v temo planil razbeseneli zadimljeni zubelj. Čeprav so prostovoljni gasilci iz Gorenjega in Dolenjega Logatca ukrotili ogenj, je ta opravil svoje. Posledice: pri Podjetniku Šušteršiču je nastalo za kakih 15 milijonov škode. Pogorel je motor, avtomobil in garaža. Razlogi za požar: mladostniško neprevidno pretakanje goriva.

gu

Popravek

V članku *Za boljšo kakovost življenja starejših* je v 7. št. letošnjih Logaških novic bilo pomotoma napisano, »da bo socialni komisiji (pri Društvu upokojencev Logatec, op. urednika) predsedovala Tončka Rudolf«. Pravilno se glasi: da »bo socialni komisiji predsedovala Minka Mihevc«.

Za napako se Minki Mihevc iskreno opravičujemo.

Uredništvo

Drugačna razglednica Logatca

Po desetih letih, morda tudi po kakem letu več sem se napotil na Koš z namenom, da si ogledam panoramo Logatca, odkar je postal mesto.



Jo prepoznate - to podoba?

Zidava zasebnih hiš, zlasti gradnja obeh industrijskih con sta popolnoma spremenili pogled na novo slovensko mesto. Kjer so se nekoč onkraj proge širili pašniki in gmajne, so zrastle ogromne stavbe s skladišči, trgovinami, servisi, delavnicami in še z marsičem, kar sodi v obrtno cono.

Resnično povsem drugačna podoba Logatca!

Besedilo in Foto: France Brus

Starožitne logaške jedi

Prihodnje gregorjevo bo 10. marca – s ponudbo jedi po skoraj že pozabljenih receptih

Skoraj pol leta pred največjo kulturno turistično prireditvijo na Logaškem so 12. oktobra prvič sestankovali predstavniki KTD iz Hotedršice, ZSUSS Steg Logatec, osnovnih šol Tabor in 8 talcev, Pihalnega orkestra, ŠKD Vrh, Društev kmečkih in podeželskih žena iz Logatca in Rovt, Mladinskega centra sv. Nikolaja in logaške občine. Prisotni so bili iz večine društev in organizacij, ki združujejo znanje in moči pri Gregorjevem semnju. S predhodnim turističnim programom – sprehodili so se po krožni poti v Hotedršici – so odprli sezono lova na ideje in se dokopali do predlogov, ki bodo ob dobri podpori vremena in sodelujočih postali realnost.

Vrhunec prihodnjega Gregorjevega semnja bo predvidoma soboto, 10. marca. Sodelujoči in organizatorji se bomo skupaj potrudili, da bo semenj še živahnejši s predstavitvami in s kulturnim programom, ki naj bi ga z vmesnimi glasbenimi vložki razpotegnili od 10. do 14. ure, tako da se program ne bo odvijal le na enem mestu, pač pa naj bi se v paradi predstavljali na vse konce semnja. Rdeča nit prihodnjega gregorjevega bodo avtohtone logaške jedi, specialitete; skoraj že pozabljeni recepti bodo na Gregorjevo ponovno zaživel in prebudili nekaj nostalgije. Seveda, pa ostaja semenj še naprej zvest tradiciji, ki naj s semeni zadiši po pomladi.

Naslednji sestanek, ki bo sredi januarja, bo že določeneje uokviril ideje in predloge. Na sestanek so toplo vabljeni vsi udeleženci tega prvega sestanka pa tudi predstavniki še tistih društev, ki se



Z gregorjevega 2004.

Foto: J. Turk

oktobrskega sestanka niso mogli udeležiti, sploh pa tudi tistih društev, ki niso še nikoli sodelovali na tej največji kulturno turistični prireditvi, pa bi zaradi vsebine svojega delovanja sodili zraven.

Renata Gušnik

Za natančnejši razgled z Žibrš

Po zamisli Branka Rupnika postavili vrh Žibrš orientacijsko točko

Na Šenčurjevem hribu v Žibršah so 7. oktobra na višini 724 m odkrili smernik z označbo vrhov, ki jih lahko vidimo s te razgledni točke. In od tam se odpira razgled od Julijskih Alp in Triglavja prek Storžiča in Kamniških Alp, Krma in Slivnice vse do hribovja okoli Črnega vrha. Otvoritveni in pozdravni nagovor sta prisotnim namenila Lidiya Rupnik in Franc Rudolf, orientacijsko točko pa sta otvorila Tone Mivšek, praporščak Planinskega društva Logatec, in Franc Jeraj, harmonikar.



Postavljanje smernika.

Z dovoljenjem lastnika zemljišča Francija Kolarja in ob podpori Franceta Rudolfa, Milana Zidaniča, Srečka Brusa, Rajka Čerina, Štefana Novaka ml., Borisa Čičmirka, Kmetije odprtih vrat Tumle in Žganjekuhe Keršič je bila uresničena ideja Branka Rupnika o postavitvi betonskega stebra, na vrhu katerega je postavljena tablica z označbo omenjenih razglednih smeri.

Smernik je od Logatca oddaljen 5 km, ravnopravno prav za prijeten sprehod do te čudovite razgledne točke, s katere si lahko ogledamo kraje in vrhove daleč naokoli.



METREL® Mehanka

sestavni deli in naprave

METREL Mehanka d.o.o. Tel.: +386 (1) 7558-200
Ljubljanska cesta 80, Fax.: +386 (1) 7558-226
1354 HORJUL <http://www.metrel-mehanka.si>
SLOVENIJA E-mail: mehanka@metrel.si

Smo uspešno podjetje z več kot 40-letnimi izkušnjami pri izdelavi kovinskih polizdelkov. Proizvodnja poteka v novozgrajenih prostorih s sodobno opremo. Zaradi rasti in tehnološkega razvoja podjetja vas vabimo, da se nam pridružite.

Zaposeliti želimo nove sodelavce:

Operaterja za CNC krivljenje

IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri
delovne izkušnje na podobnih delih

Operaterja za CNC struženje, rezkanje

IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri
delovne izkušnje na podobnih delih

Delavce za razna kovinarska dela

z znanjem obdelave pločevinastih izdelkov

Delavce za priučitev

za razna dela v proizvodnji

Nudimo ustvarjalno delovno okolje, stimulatívno nagrajevanje in dobre možnosti za strokovni razvoj.

Prijave z opisom delovnih izkušenj ter dokazila o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi na naš naslov METREL MEHANKA sestavni deli in naprave d.o.o., Ljubljanska cesta 80, 1354 Horjul. Informacije na telefon 7558 302 ali 7558-357.

Objava velja od 17. novembra 2006

Kostanjev piknik v Slovenskih Goricah

V soboto, 21. oktobra letos, je Društvo invalidov Logatec organiziralo kostanjev piknik, ki se ga je na turistični kmetiji »Pri kapeli« v Drbetincih v Slovenskih Goricah udeležilo 37 članov. Iz Logatca so se podali na pot ob osmih zjutraj v rahlo meglenem in oblačnem vremenu.



Ko zadiši po kostanju in moštu.

Na turistični kmetiji Pri Kapeli v Drbetincih jih je sprejela prijazna gospodinja Mojca z aperitivom in z odlično obaro. Za tem so se sprehodili med vinskimi griči, nabirali ob robu gozda kostanj in orehe, ki jih tu domačini zelo malo pobirajo.

Sledilo je pečenje kostanja ob zvokih klopotcev, ki se še vedno oglašajo iz vinogradov. Nato so pokušali letošnji mošt in odlično štajersko vino. Za prijetno razpoloženje sta poskrbela godca domačina, tako da so najbolj vneti tudi zaplesali.

Čudovita jesenska narava, vinski griči, klopotci in prijazni ljudje na turistični kmetiji »Pri kapeli« bodo vsem udeležencem kostanjevega piknika ostali še dolgo v lepem spominu.

Besedilo in foto: France Brus

Navdušile Korošce

Konec oktobra je na Prevaljah pri enem najboljših slovenskih moških zborov gostoval Ženski pevski zbor Tabor z zborovodjem Zdravkom Novakom in navdušil zahtevno občinstvo

Presenetljivo optimistično zazrt v prihodnost Ženski pevski zbor KD Tabor v letošnji jubilejni – deseti sezoni nadaljuje z opaznimi umetniškimi dosežki. Po lanskem izvrstnem nastopu na medobmočnem tematskem koncertu Sozvočenja s programom *Trije obrazi ljubezni* se prav v tem času temeljito pripravlja na 2. regijsko tekmovanje slovenskih zborov. Edina želja pevk, ki z zborovodjem **Zdravkom Novakom** že nekaj časa do podrobnosti pilijo tekmovalni program, je dobro nastopiti in morda za kakšno točko izboljšati dosežek s prvega tekmovanja, ko so osvojile srebrno priznanje in priznanje za najboljši ženski zbor tekmovanja.

Pred nastopom na tekmovanju, ki bo 19. novembra v Trbovljah, pa je zbor tekmovalni program in še nekaj drugih skladb odpel tudi na koncertu na Prevaljah in tako pred publiko preveril trenutno raven. Na Prevaljah so pevke nastopile kot gostje odličnega Moškega zbora Vres, ki ga vodi zborovodkinja **Almira Rogina** in je večkratni dobitnik najvišjih priznanj na tekmovanju Naša pesem. Pevci in pevke so letos enkrat že peli skupaj. Junija v Logateu na koncertu ženskega zbora smo bili poslušalci navdušeni nad izjemno kvaliteto moškega petja, tehnično pripravljenostjo zbora in glasovno usklajenostjo in seveda tudi nad predstavljenim programom. Zbor je namreč poleg koroških ljudskih pesmi predstavil same sodobne skladbe slovenskih skladateljev.

Tudi na Prevaljah sta oba zbora zapela na skupnem koncertu. Nastopila sta dva zbora, ki se pripravljata na letošnje regijsko tekmovanje in zato sta oba nastop izkoristila za preverjanje tekmovalnega programa. Taka koncertno prijateljska srečanja pa so, kot je rekla zborovodkinja Vresa Rogina, tudi zelo dragocena: »Prinašajo nam zadovoljstvo ob predstavitvi lastnih interpretacijskih zamisli, hkrati pa lahko prisluhnemo izvedbam drugih pevcev. Glasba je namreč most med nami, naj nas zbližuje.«



Prepevajoče Taborke na Prevaljah.

Ženski zbor je publiko navdušil s pretanjenimi izvedbami skladb slovenskih skladateljev *Pirnika, Sveteta, Kogoja, Ježa* in skladateljice *Blaženke Arnič*, poslušalce pa očaral z glasbenim izročilom Dominikanske republike in sanjavostjo *Offenbachove Barkarole*. Aplavza kar ni hotelo biti konec. Dodati je bilo treba še *Gounodovo Ave Mario* z odlično solistko Katjo Nagode in koroško ljudsko *Nmau čez izaro*. Šele takrat so se lahko pevkam pridružili moški glasovi; zbora sta v mešani zasedbi ubrano zazvenela v koroški ljudski *Dekle, to mi povej*.

Čestitk in navdušujočih stiskov rok po koncertu kar ni hotelo biti konec, tako da se zboru kmalu obeta novo gostovanje v Slovenji Gradcu.

B. Novak

Ko »Notranjska« preseneti samo sebe

Mešani pevski zbor »Notranjska« že dvajsetič med obrtniškimi zbori

Dvajsetič je Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska« zapel na 24. reviji obrtnikov zborov. Letošnja je bila 21. oktobra v Kranju, pripravil pa jo je tamkajšnji Moški zbor dr. Janez Bleiweis pod okriljem Društva samostojnih obrtnikov in Območne

obrtne zbornice Kranj ter Obrtne zbornice Slovenije.

Na letošnji reviji je nastopilo devet zborov, od katerih večina deluje le pod okriljem območnih zbornic. Izjemi sta vokalna skupina iz Šmarji pri Jelšah, katere

ustanoviteljica je območna zbornica, in zbor »Notranjska«, ki so ga ustanovila poprejšnja obrtna združenja s širšega Notranjskega.

Programski list revije je obetal zvečine dokaj izpet in nezahteven repertoar. So pa presenetile nekatere dobre izvedbe in nove priredbe sicer znanih pesmi. V celoti gledano je bilo petje kakovostno, še boljše od lanskega. »Notranjska« je pod vodstvom Janeza Gostiše nastopila z zahtevnejšim programom od poprečja in ga za svoje sposobnosti odpela vrhunsko. Avla občinske seje zgradbe pa je ob koncu revije kar pokala od čvrstega skupnega petja vseh sodelujočih zborov ob Fleišmanovi Triglav in Napitnici iz spevoigre Kovačev študent. Pesmi je vehementno dirigiral zborovodja gostitelj Milan Bajželj. Po dodatku, Vodopivčevih Žabah, pa je bilo vzdušje tako navdušujoče, da se je veselo razpoloženje prelivalo skozi pozni večer v dolgo noč.

J. Gostiša



»Notranjska« med stanovskimi zbori.



Z domačimi kostanji in z domačo pesmijo pod domačo lipo

Škoda le, da smo naslutili kisle napovedi o poslednjem shodu pod Taborsko lipo

Spet je bilo domače – na prostem. Spet so se po domače oglašali glasovi grl, harmonike in citer. In prav tako domače je dišal kostanj, ki so ga postregli vsem, ki so nastopali, in še vsem nam, zbranim pod taborsko lipo.



Množica pod taborsko lipo.

Foto: P. Sark

Nastopila so dekleta in nam zapela, citrarki sta zabrenkali, otroci so podeklamirali kako svojo in kako že »preverjeno«; v belokranjsko narodno nošo so se odeli hotenjski folkloristi in nam celo zapeli v njim tujem narečju. Vse to pod taborsko lipo, kjer je bilo predvsem važno, da smo vsi skupaj našli prijeten izgovor za nedeljski popoldan in se prepustili najprej čustvenemu, nato pa še »pravemu« kletu. Tam sem srečal koga, ki ga morda nisem videl že od »lanske lipe«, in veselil sem se, ker sem slišal spet kaj novega. Pa me je zapekla vest, ki sem jo izvedel od nekoga, ki se trudi pripraviti ta koncert pod domačo lipo na Taboru v Gornjem Logatcu, češ da se morda letos tu srečujemo zadnjič. »Kaj? Se vam več ne ljubi?« sem se začudil. »Kje pa,« je bil odgovor, »takšna birokracija, dovoljenja, pečati in hoja od vrat do vrat, da nas je vse minilo.«

In sem se zamislil. Po domače očitno nikjer več ne gre. Domačinke so nam spekle domače dobrote, o domačih kostanjih sem že povedal, po domače smo se oblekli in posedli, tudi spili smo kako sicer manj domačo kapljico, a smo se ves čas počutili doma. Ne »kot doma« - doma! Za »kot doma« je, tako se zdi, treba ustreči raznim predpisom, pridobiti soglasja, morda celo postaviti dežurnega gasilca ali pa celo policista, urediti parkirišče, ga zavarovati, pobrati parkirnine, narediti usmerjevalne table, kje se bo odvijal dogodek, določiti odgovorno osebo... in tako naprej morda veselo v birokratsko zadovoljstvo sedanje in najbrž tudi nove županske »domačnosti«. Oh, a saj župan ni nič kriv. Prepričan sem, da si on pa res ni tega izmislil. Celó sam je prišel in zapel »Lipa zelenela je« kot pesem, ki jo vedno na tej prireditvi zapojemo vsi, ki pa je mnogi, na žalost, ne znajo več ali pa so se je morebiti bali zapeti na glas, morda zaradi verza: »...zdaj pa nam je, revica, čisto ovenela...«

Je ovenel tudi občutek, kadar hočemo pripraviti nekaj, kar nima snemalne knjige, zaporedja, napovedi nastopanja in prijave dogodka? Fantje, še kaj radi vasujete? Podoknica še kdaj zazveni? Bog ne daj, da bi bilo še za to treba uradnega dovoljenja – ne od oblasti ne od očeta!

KRAS

Vrbovčani že tretjič pri nas

Nastop zborov Petar Zrinski in Notranjska v cerkvi sv. Nikolaja v Logatcu

Kje je že ta kraj Vrbovec, sem slišal tistega hladnega, vetrovnega petkovega večera, ko sem sedal v logaški cerkvi sv. Nikolaja v klop že skoraj napolnjene cerkve, tokrat koncertnega prostora za duhovno glasbo dveh pevskih zborov, ki se obiskujeta že kar nekaj časa. Ah, saj res, je bilo slišati odgovor, tam nekje v Zágorju, tam kjer je tista znamenita mesna tovarna PIK Vrbovec. Pa je kraj znan tudi po gozdarski in lesnopredelovalni industriji in po kulturnem društvu Petar Zrinski, ki praznuje letos svojo res častitljivo 96-letnico. Med 200 člani ima društvo tamburaše in pevsko klapo ter Mešani pevski zbor, ki prijateljuje z Logatčani že dolgo vrsto let. Zbor pripravlja redne koncerte vsakovrstne glasbe, tudi duhovne, gostoval pa je že v Nemčiji, Švici, Italiji in pri nas – že tretjič. Zbor vodi pevovodja Franjo Simić že 12 let. Logatčani so s svojim zborom, oktetom, pihalno godbo in še čem pred leti obiskali Vrbovec.

Vrbovčani so prispeli na Notranjsko na povabilo Obrtniškega mešanega pevskega zbora Notranjska, ki ga vodi



Zrinski iz Vrbovca pod oboki cerkve sv. Nikolaja. Foto: P. Sark
Janez Gostiša. Logaški zbor letos stopa v 20. sezono, kar je za tovrsten zbor, ki združuje obrtnike, njihove sorodnike, sinove, brate

in tako naprej iz več občin, vsekakor pohval vredno, članstvo se je v teh letih menjavalo, zborovodja pa je ostal in vztraja ves ta čas. Zbor nastopa na območjih obrtnih zbornic, ki so zbor ustanovile, gostuje po Sloveniji, Italiji na Hrvaškem, posnel pa je tudi že kaseto in zgoščenko Meglica.

Koncertni prostor je narekoval izbor pesmi, ki sodijo vanj. In bili smo spet prijetno presenečeni. »Notranjska« je sila všečno zapela uvodno »Večernico« Janka Žirovnika, potem pa so nas prepričali tudi z Ipavčevo »Liepo rožo« in Gruberjevo »Sonce že zahaja«. Ubrano, pozorno, sledeč roki in všečno.

Gostujoči zbor nas je prav tako presenetil. Zapeli so, na primer, Gallusov »Ecce quomodo« ubrano in z okusom, nas prepričali z Bortnjanskega »Tebe pojem« in nas presenetili z novo priredbo ruske narodne »Večerni zvon«, kjer se je ta večer prvič prižgala lučka v podobi solistke **Ivane Blažinović**. Še dvakrat je ta lučka zasijala v priredbah dveh črnih duhovnih pesmi ob koncu sporeda. In zdelo se nam je, da nekaj manjka, nekaj... kaj že? – Seveda! Zagorska, domača je manjkala! In so nam jo dodali: zapeli so še enkrat od srca »Kaj« v priredbi Rudolfa Taclika. Ne sprašujte, koliko časa je trajalo ploskanje!

In tako se se udejanile besede, ki sta jih izrekla napovedovalec **Marko Škrlič** in naš župan, ki je prišel pozdravit gostujoči zbor: hvala vam in dobrodošli, prijatelji! Ko bi se te preproste besede, ki so jih opazili tudi gostje iz Vrbovca, uresničevale še kje drugje, se je pretakalo pa srcih mnogih ta večer; sem prepričan. Kdor poje, najbrž res ne misli slabo!

KRAS

Sredi logaških pejsažev

Ko Pečenikove podobe »doživljamo kot občutenje, morda celo le kot slutnjo ali privid«

V Stekljeni galeriji je domači slikar Matej Pečenik 6. oktobra postavil na ogled svoja dela, ki jih je poimenoval Logaški pejsaži. Logaškemu občinstvu se je predstavil z izbranimi deli sodobnega hitro spreminjajočega se videnja in izpovedovanja likovnih razmišljanj o resnici, o sebi, okolici, o dejanjih in smereh gibanja in dogodkov življenja.

Ob izborni solistični predstavitvi Katje in Urške Nagode je umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn zgoščeno, vendar dovolj temeljito spregovorila o ustvarjalnem Pečenikovem delu, prikazanem na razstavi. Med drugim je dejala: »... Slikar Matej Pečenik se vedno znova podaja na pot spoznavanja in samospoznavanja. Z ustvarjanjem preverja lastnosti, prvine in pravila iz sveta likovne umetnosti... Avtor vizualizira zgodbe preteklosti, obuja sponmine, brska po podzvesti, zaznava čutenja, uteleša domišljijo. Ustvarjalno pozornost namenja domači pokrajini in prezentaciji njene specifičnosti... Njegovo raznoliko ustvarjalnost, razpeto od realističnih okvirov do popolne abstrakcije, pa lahko razumemo kot eno samo pristno, neposredno in resnično razkritje avtorja samega, njegovih pogledov, razmišljanj in stanj duše. Odkriva trenutke, ko njegova ustvarjalna misel želi podati realno, povsem konkretno podobo, in tiste momente, ko avtor stvarnost povsem razbremenjen predmetnosti in jo postavi le na temelje likovne problematike, na iskanje odnosov med barvami in oblikami, na vzpostavljane zanimivih kompozicijskih stanj...«

V Društvu Likovnikov Logatec se veselijo nadaljnjega ustvarjanja Mateja Pečenika in mu želijo še mnogo uspešnih razstav.

E.G.

Logaške razglednice

Društvo likovnikov Logatec je ob občinskem praznovanju 23. septembra priredilo II. Ex tempore 2006 na temo Logaške razglednice. Gradivo je zaobjelo motive iz Logatca in okolice, in sicer: arhitekturo, arhitekturne komplekse, trge, ulice, živali, rastline, samoraslo in oblikovano naravo ter ljudi.



Francu Godini prva nagrada Valkartona.

Likovno društvo je povabilo k sodelovanju likovnike iz logaške in sosednjih občin: iz Cerknice, Postojne in z Vrhnike. Udeležba je bila presenetljiva - 19 likovnikov: 16 slikarjev in 3 kiparji. Vsa prispela dela so bila razstavljena v Stekljeni galeriji v Logatcu od 23. do 30. septembra. Strokovna komisija je pod vodstvom umetnostne zgodovinarke Anamarije Stibilj Šajnove ocenila vsa razstavljena dela.

Prvo nagrado občine Logatec je prejel slikar Matevž Škufca, drugo nagrado KS Naklo je prejel Matej Pečenik, tretjo nagrado pa Franc Musec. Prvo nagrado Valkartona je med kiparji prejel Franc Godina.

Likovno društvo Logatec se vsem darovalcem zahvaljuje za nagrade in jim želi veliko estetskih užitkov ob gledanju nagrajenih likovnih del in se že veseli III. Ex tempora.

E.G.

O gradovih med Idrijo in Snežnikom

Knjižnica Logatec je 14. septembra v sodelovanju z založbo Viharnik predstavila v Klubu grajski park knjigo Igorja Sapača **Grajske stavbe v osrednji Sloveniji – Med Idrijo in Snežnikom**. Prireditev je sovpadala z Dnevi evropske kulturne dediščine, ki so bili letos posvečeni dediščini gradov, utrd in mestnih obzidij.

Do danes se je v Sloveniji ohranila le dobra desetina nekdanjih grajskih stavb, in kot je zapisal direktor Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije dr. Robert Peskar, »je bilo še več uničenega, ukradenega in izgubljenega grajskega inventarja. Veliko tistih, ki so preživeli različne nesreče, vojne vihere in opustošenja zaradi političnih predsodkov, pa je vendarle danes dobilo nove funkcije in vsebino, kar vse je pogosto pogoj za oživitev, obnove in restavratorske posege«.

Igor Sapač je v svoji knjigi zajel območje grajskih stavb med Idrijo in Snežnikom, torej tudi logaški grad. Na predstavitvi, ki je bila, žal, zelo slabo obiskana, je predstavil rodbine-nekdanje lastnike gradu, osnovne arhitekturne značilnosti logaškega gradu ter razmišljal o funkciji podobnih objektov v prihodnosti. K temu je predstavila podjetja Artcom, d.o.o., ki je sedanji lastnik gradu, dodala še vizijo obnove in dejavnosti, ki bodo umeščene v obnovljeno grajsko stavbo.

Bibijana Mihevc



Odprta poslovilna kapela sv. Janeza

Župan občine Logatec Janez Nagode je 27. oktobra povabil občane na uradno otvoritev poslovilne kapele sv. Janeza v Krajevni skupnosti Tabor – pod cerkvijo sv. Janeza – Želja po poslovilni kapeli je obstajala več kot deset let, sedaj pa se je prebivalcem izpolnila – Mnenja o poimenovanju poslovilne kapele so bila različna, nazadnje pa je prevladal naziv, ki ga je predlagala KS Tabor – poslovilna kapela sv. Janeza.

Otvoritev kapele je privabila veliko občanov, predstavnikov občinskega sveta in ostalih vabljenih gostov. Uvodoma je trobilni kvartet Glasbene šole Logatec zaigral državno himno, kasneje pa je z glasbenimi vložki povezoval ostali program.

Izgradnjo kapele je prisotnim orisala Renata Gutnik, analitičarka za kulturo in turizem občine Logatec. Po izdaji gradbenega dovoljenja je podjetje Zidgrad iz Idrije prvega aprila lani pričelo z gradbenimi deli in ga v dogovorjenem roku kakovostno dokončalo.

Poslovilna kapela omogoča zadnje slovo v vseh vremenskih razmerah. V primeru večjega števila pogrebnikov je možno stekleno steno v celoti odpreti in tako skupaj s poslovilnim platojem ustvariti enoten prostor. Posebna pozornost je namenjena osvetlitvi osrednjega prostora, saj že streha nad osrednjo notranjščino ustvari osvetlitev in s tem primerno vzdušje ob zadnjem slovesu. Omogočena sta tudi osvetlitev skozi strešno »frčado« in postavitve pevec zunaj vidnega polja. Na obeh straneh sta urejeni mrliški vežici, ki sta lahko zaprti s stekleno steno ali odprti za dostop kropilcev. V pritličju sta urejena dva poslovilna prostora; za svojce pa sta na voljo čajni kuhinji. V poslovilni kapeli bo možnost tudi za občasno cvetličarno.

O delu in prizadevanjih za kapelo sv. Janeza je spregovoril župan Janez Nagode. Zahvalil se je vsem, ki so prispevali svoj delež k investiciji, zlasti še okoliškim lastnikom zemljišč, ki so



Župan in predsednik KS Tabor pred kapelo sv. Janeza.

razumevajoče odstopili nekaj svojega sveta za izgradnjo poslovilne kapele in primerno ureditev okolice s parkiriščem. Poslovilno kapelo je nato blagoslovil župnik Janez Selan, namenu pa sta jo s prerezom traku predala župan Janez Nagode in predsednik KS Tabor Franc Rudolf.

Albin Čuk

Za mir in pokoj

Poslovilne in pogrebne navade med preteklimi in sedanjimi časi

Pogrebni običaji se spreminjajo

Pred kratkim je bila dokončana mrliška vežica pod cerkvijo sv. Janeza v Gorenjem Logatcu. Z dograditvijo se bodo začeli po vsej verjetnosti spreminjati tudi mrliški običaji. Vse bolj bo mrliška-poslovilna vežica namenjena tudi pokojnikom iz Žibrš, Blekove vasi, skratka, širšemu območju Gorenjega Logatca. Namesto nekdanjih pokopov s krsto, bo verjetno vse več žarnih pokopov. Doslej so na tem pokopališču prevladovali pokopi s krsto, za kar so bili potrebni obsežnejši izkopi grobov ne glede na vremenske razmere. Dogajalo se je, da je zaradi močnega deževja izkopani grob zalila voda; nič kaj pietetno ni bilo, ko je moral grobar vsem na očeh prebiti krsto, da je lahko potonila. Tudi pogrebni sprevod po vsej verjetnosti ne bo šel k farni cerkvi, temveč iz poslovilne kapele le do sv. Janeza nad sedanjim pokopališčem. S tem se bo močno skrajšala pot vsaj ob cerkvenih pogrebi.

Preupodobitev pokopališča

Danes si je komaj moč priklicati v spomin nekdanjo pokopališko ureditev. Prek pokopališča je vodila slaba travnata in s peskom pokrita pot, ki se je ob prazniku vseh svetnikov, zlasti če vreme ni bilo naklonjeno, spremenila v blatno stezo. Pokopališča so krasili le leseni in železni križi, pa še teh ni bilo na vsakem grobu. Žal, nam je uspelo ohraniti en sam železen križ, ki nas lahko spominja na nekdanje čase – pa ne v Logatcu, temveč na Hlevnem Vrh.

Staro se res umika novemu; prav pa bi bilo, da se kak kamen iz nekdanjih časov ohrani. Tako je še ne dolgo tega pred

dolenjelogaškem pokopališčem bledele napis, ki naj bi nas spomnil minljivosti našega življenja:

»Bili smo mi, kakor ste vi,
bodete vi, kakor smo mi.«



Železni križ, ohranjen le še na grobu Žakljevih na Hlevnem Vrh.

Težko verjamem, da je kdo ta kamen utegnil spraviti za spomin.

Tudi krasitev grobov z rožami je bila včasih skromna. Ob vseh svetih ni bilo morja sveč, temveč le majhne lučke v svinčenih lupinah in te so zvečer že običajno ugasnile. Premožnejši so imeli nagrobnike in ob njih so običajno gorele tudi večje sveče.

V preteklosti je bila smrtnost otrok mnogo večja, saj so se ljudje premalo posvečali novorojenčkom, ki so se običajno rojevali drug za drugim. Zato je bil poseben del pokopališča namenjen otrokom. Tudi žalovanja v takšnih okoliščinah ni bilo preveč; dejali so, da je otrok odšel »med angelčke«.

Posebnega odnosa so bili deležni samomorilci. Ti običajno niso smeli počivati v blagoslovljeni zemlji, ampak zunaj pokopališkega zidu. Še nedolgo tega samomorilec niso namenili cerkvenega pogreba; pač, samomor je veljal kot sramota za svojce.

Zadnja popotnica

V preteklosti je bil pokojnik v večini primerov pokopan cerkveno. Bolnik, ki je bil na smrt bolan, ga je bilo treba spraviti z Bogom, mu dati zadnjo popotnico. K njemu sta na zadnjo pot odšla cerkovnik in župnik. Cerkovnik je med potjo zvonil z malim zvončkom, tako da se je vedelo, da gredo k težkemu bolniku. Če je bil bolnik pri zavesti in se je zavedal, se je prej spovedal, drugače pa je prejel »poslednje maziljenje«. Med potjo so ljudje, ki so srečevali župnika in cerkovnika, poklekli in molili. Če je bolnik umrl, mu je na Taboru (v Dolenjem Logatcu pri farni cerkvi) zazvonil navček (mali zvon); moškemu je navček zazvonil trikrat, ženski pa dvakrat. Zadnjo uro mu je običajno zvonil cerkovnik, mežnar, ki je skrbel za cerkvene zadeve in vzdrževanje cerkve. Otroci so mu v Gor. Logatcu rekli stric, ta običajno ni hotel potešiti otroške radovednosti, in ko

smo ga spraševali, kdo je umrl, je običajno odgovoril zelo na kratko: »Ta, ki ne bo več kave pil, mleka pil, kruha jedel...«

Bedenje in slovo od pokojnikov

Za bedenje pri mrliču so svojci poiskali svetarnico, navadno starejšo žensko, da je v času do pogreba bedela pri pokojniku. Za bedenje pri mrliču so se zbrali svojci in sosede, ki so najprej zmolili vse tri dele rožnega venca ter si nato pripovedovali zgodbe. Nazadnje so za jutranje slovo še tolkli rihtarja.

Pokojnik je do pogreba še ležal na svoji postelji in šele na dan pogreba so ga na zadnjo pot pospremili v krsti. Tudi zadnja pot ni bila za vse enaka. Če se je svojcem zdelo potrebno, je župnik med sprevedom pel psalme, drugače pa so ženske molile rožni venec. Običajno je bila po enem tednu maša zadušnica ali kot so ji rekli »črna maša«. Cerkovnik je ob tej priložnosti postavil v sredo cerkve posebno ogrodje, ki ga je prekril s posebnim črnim prtom; med mašo so ob navidezni krsti gorele sveče. Vse je bilo videti tako resnično, kot bi bila pod prtom krsta. Žalno svečanost je presunljivo dopolnjeval gornjelogaški organist, ki je pel rekviem z lepim baritonom.

Pogrebni običaji po vaseh so bili zelo raznoliki in zanimivi. – Tako so v Rovtah vsem udeležencem pogreba razdelili sveče, s katerimi so pokojnika spremili od doma do cerkve. – V Lazah pa so se vaščani na koncu vasi poslovili od pokojnika tako, da je slovo opravil najstarejši vaščan, ki je pokropil krsto s soljo, s čimer je bila pokojniku izkazana poslednja čast.

Albin Čuk

ODTRGAJTE SE OD RUTINE ...

Če želite izboljšati svoje psihofizične sposobnosti, se naučiti ravnati z orožjem, se izuriti za preživetje v različnih okoliščinah, če želite okusiti vojaško življenje in zato **prejeti še plačilo**, se pridružite rezervni sestavi Slovenske vojske.



www.slovenskavojska.si

Prijavite se lahko v:

- Izpostavi za obrambo Vrhnika, Cankarjev trg 4, telefon 01/750-57-18 in
- pisarni Logatec, Tržaška c. 13, telefon 01/754-12-72.

**... IN SE PRIDRUŽITE POGODBENI
REZERVNI SLOVENSKE VOJSKE!**

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine.



Zmagovalci poletnega pokala

Tekači TSK Valkarton Logatec osvojili skupno 1. mesto in pokal

V nedeljo, 8. oktobra, je bila v Črni na Koroškem še zadnja tekma za Poletni pokal v smučarskih rolnah. Črnjani so v sončnem jesenskem dnevu pripravili zelo težko tekmo. Proga je potekala nedaleč od Črne, kjer leži ena najslikovitějšíh gorskih dolin v Sloveniji – dolina Topla, že od leta 1966 zavarovana kot krajinski park. Proga se je dvigala strmo navzgor proti vrhovom pobočij, mimo gorskih kmetij do Končnika in doma Topla, nekdanje vojaške karavle.

Naporne, a lepe tekme so se udeležili tudi tekmovalci TSK Valkarton Logatec. Na cilju so jih pričakali člani črnjanskega tekaškega kluba, ki so jim pripravili pogostitev z zaključno podelitvijo medalj za končno uvrstitev v Poletnem pokalu. Tekmovalce je nagovoril župan Črne. Logatčani smo bili ponosni na svoje tekmovalce, ki so se pogumno in prizadevno trudili na vseh tekmah za Poletni pokal Slovenije in na koncu skupno osvojili **1. mesto in POKAL**.

V posameznih kategorijah pa so dosegli naslednje rezultate: **1. mesto SME: Ana Šimenc**, 2. mesto MME: Katarina Bešvir, 2. mesto SDE: Ema Likar, 6. mesto SDE: Eva Sever Rus, 7. mesto SDE: Uta Malnar, 9. mesto SDE: Nadja Debevec, 2. mesto MDE: Špela Molk, 6. mesto MDE: Patricija Pellis; **1. mesto člani: Jure Tršar**, 7. mesto člani: Matej Jakša, **1. mesto MMI: Matej Šimenc**, 2. mesto MMI: Kristjan Peklaj, 3. mesto MMI: Martin Rupnik, 4. mesto MMI: Boštjan Klavžar, 12. mesto MMI: Anže Rupnik, 13. mesto MMI: David Kunc; **1. mesto SDI: Matjaž Gorjanc**, 2. mesto SDI: Rok Tršan, 5. mesto SDI: Juš Oblak, 11. mesto SDI: Andrej Petkovšek, 13. mesto SDI: Matej Brus; **1. mesto MDI: Miha Šimenc**, 5. mesto MDI: Lovro Malnar.

Razvrstitev po klubih: 1. mesto TSK Valkarton Logatec 1.661 točk, 2. mesto TSK Merkur Kranj 1.047 točk, 3. mesto TSK JUB Dol pri Ljubljani 904 točk.



Foto: Peter Oblak

Izvedeno je bilo vseh šest planiranih tekmovanj (Logatec, Tržič, Lož, Ihan, Dol pri Ljubljani in Črna na Koroškem), na katerih je nastopilo 169 tekmovalcev iz 14 slovenskih klubov. Na nekaterih tekmovanjih so nastopili tudi tekmovalci iz Hrvaške in Italije.

Tekmovalci TSK Valkarton se v tem času pripravljajo na novo zimsko tekmovalno sezono: Jure Tršar, kandidat za slovensko A reprezentanco, Ana in Matej Šimenc ter Boštjan Klavžar, člani slovenske mladinske reprezentance, se v teh dneh že pripravljajo na skupnih pripravah reprezentance v Avstriji, mlajši pa nabirajo moč in kondicijo ter čakajo prvih snežnih priprav na Pokljuki in v Planici.

Mira Oblak

Nina 13. med najboljšimi evropskimi mlajšimi kadetinjami



2. mednarodni turnir ALPE ADRIA

V nedeljo, 8. oktobra, je na močnem mednarodnem namiznoteniškem turnirju Alpe Adria v Ljubljani nastopilo 153 igralcev in igralk iz Hrvaške, Madžarske in Slovenije. Logaški igralci in igralk so tudi na tem turnirju dosegli lepe rezultate: 2. mesto Katja Gutnik, kadetinke U – 12; 2. mesto Nejc Gutnik, kadeti U – 12; 2. mesto Ana Verdinec, kadetinke U – 15.

EVROPA TOP – 16 za najmlajše kadetinke

Enajstletna igralka NTK Logatec Nina Zupančič je 7. in 8. oktobra nastopala v belgijskem mestu Blegny na turnirju šestnajstih najboljših mlajših kadetink v Evropi in osvojila 13. mesto. Pravico za nastop si je priborila konec avgusta na Evropskem prvenstvu v Strassbourgu.



Nina med veliko preizkušnjo.

1. turnir MRNTZ za učence in učenke od 1. – 8. razreda osnovnih šol v Cerknici

Prvi regijski turnir v sezoni 2006/2007 je organiziral namiznoteniški klub Rakek v cerkniški športni dvorani, kjer se je zbralo 155 igralcev iz 18 klubov. Kot vedno je bila najštevilčnejša zasedba z logaškimi igralci, ki so dosegli zares odlične rezultate: 2. mesto Tjaša Mihevc, učenke 3. – 4. razred; **1. mesto Tom Šfiligoj**, učenci 3. – 4. razred; 3. mesto Deni Kožul, učenci 3. – 4. razred; **1. mesto Nina Zupančič**, učenke 5. – 6. razred in 3. mesto Katja Gutnik, učenke 5. – 6. razred; **1. mesto Anže Vrabl**, učenci 5. – 6. razred in 2. mesto Nejc Gutnik, učenci 5. – 6. razred; 3. mesto Blaž Bončina, učenci 7. – 8. razred.

2. OT turnir R Slovenije za mladinke in mladince

V Ljubljani na Galjevi je bil nedeljo, 22. oktobra, 2. OT R Slovenije za mladince in mladinke v namiznem tenisu, ki se ga je udeležilo 119 igralcev iz vse Slovenije. Naši igralci so pokazali dobro igro in veliko borbenost, zaradi česar so naši tekmovalci uspešno končali turnir, in sicer med mladinkami: 5. mesto Sanja Smiljanič, 6. mesto Ana Verdinec, 10. mesto Nina Špruk, 12. mesto Tamara Novak, 15. mesto Nina Zupančič; med mladinci: 9. mesto Blaž Bončina, 18. mesto Anžr Vrabl.

JaB

Prijeten sklep balinarske sezone



Točajka Nada med prejemnikoma medalj.

Balinarsko društvo Balinček iz Logatec je nekaj dni pred lokalnimi volitvami za zaključek balinarske sezone pripravilo prijateljski turnir, ki so se ga udeležili domači in balinarji iz sosednjih društev. Tudi tokrat je balinarje prijeto presenetil njihov dolgoletni sponzor Dušan Černigoj, ki je vse udeležence turnirja pogostil z bogračem, ki ga je odlično pripravil Nedeljko Mrvoš, in s pijačo, ki jo je postregla stalna Balinčkova točajka Nada Plestenjak.

Besedilo in foto: France Brus

Poročeni boljši od neporočenih

Pa naj še kdo reče, da se na Vrh ni nič ne dogaja! Že res, da so razdalje med sosedi malo daljše, se pa zato toliko raje zbiramo na raznoterih zabavnih prireditvah.

Tako se je nedeljo, 29. oktobra, ob dveh popoldne v tekmovalnem duhu odvila tradicionalna tekma v nogometu med poročenimi in neporočenimi. Prepričljivo so zmagali poročeni, toda njihovi nasprotniki se v prepričanju, da so oni zmagali le zato, ker so se sami preveč ubadali z organizacijo tekme, zaradi poraza niso preveč obremenjevali.

Za pijačo in jedačo je bilo poskrbljeno, športni dogodek pa se je zaključil v lepem vremenu, prijazni besedi in s toplim stiskom rok.

Anita Petrovčič

PLANINSKI POHODI

Organizator: Planinsko društvo Logatec, Notranjska
cesta 14, 1370 Logatec

Nedelja, 19. november – **VRTOVČEVA POT**,
info: 031/506-734

Nedelja, 26. november – **LOGAŠKA
PLANINSKA POT II. DEL**, info: 041/594-545
in 051/313-815

Morje – jeseni po planinsko

Izlet po Cresu, pa čeprav konec septembra

Logaški planinci smo se odpravili na izlet po Cresu šele predzadnji septembrski dan. Marsikdo misli, da se le sede na avtobus in potem se samoumevno vse odvija kot po maslu. Glavnino organizacijskih del je opravila Alenka, vodja izleta. A če smo želeli za kar najmanj denarja iztržiti kar najlepši izlet, smo morali kar vsi poprijeti za kako delo.

Kar neko ščemeče pričakovanje in nelagodje se je naselilo v vsakogar dan pred odhodom. Vsi smo se spraševali, če morda le nismo pozabili kakšne stvari spraviti v nahrbtnik. Hribovski čevlji za na morje? O, pa bi brez njih ostali kar v kampu. In potem jutro, ki je po temperaturi bolj sodilo v avgust kot na konec septembra. Že med potjo nam je vodja prebrala nekaj zanimivosti o Cresu, njegovem geološkem nastanku, izvoru imena, naselitvi in zgodovini tega otoka v Kvarnerskem zalivu. Na zemljevidu se kaže kot dolg, ozek pas kopnega v Jadranu.

Iz trajektne luke Porozine na Cresu se cesta vzpenja proti prelazu, kjer je odcep za vas Beli in za pešpot na Sis, najvišji vrh otoka. Tu smo si optali nahrbtnike, globoko zajeli zrak, ki je dišal po morju in še po nečem. Že po prvih korakih na označeni stezi smo ugotovili, kaj diši. Žajbelj, sam žajbelj na vsem pobočju, vmes še nekaj cvetočega šatraja. Kar malo preveč zdravilno nam je leglo na pljuča. Pa smo vendarle prisopihali 639 m nad morje. Po vrnitvi v avtobus smo se po ozki cesti odpeljali v vas Beli, znani po ekološkem centru za beloglave jastrebe. Šofer je že do vasi prikazal vrhunsko obvladovanje avtobusa, še bolj pa pri spustu iz vasi proti kampu ob obali.



Pri sv. Mikuli na Osorščici.

Naše naj kuharice pod vodstvom Tatjane so že ob mraku pripravile toplo jed. Potem so nam spomini, šale, dogodivščine s hribov začinili večer; odkrili smo turi skriti talent recitatorke. Naslednje jutro smo vstali prej, kot je sonce obsvetilo zaliv. Z avtobusom smo se odpeljali proti jugu Cresa. Ustavili smo se na razgledni točki nad Vranskim jezerom – dragocenim virom sladke vode. Dalje nas je pot vodila do Osorja.

V Nerezinah smo izstopili in se podali na gorski greben, ki je najvišji na Lošinju; ime Osorščica pa ima po mestu na otoku. Zgledno markirana pot nas je pripeljala najprej do cerkvice sv. Mikule. Uživali smo v prekrasnem razgledu na sosednje otoke Unije, Male in Velike Srakane ter Susak pa še na južni del Lošinja. Po kršasti poti med skalami, kjer bi jo slabo obuti planinci kaj slabo odnesli, smo se povzpeli do najvišje točke, imenovane Televrin, s spoštljivimi 588 m. Pa pot pod noge do – ne boste verjeli – pravcate



planinske kočje, ki nas je gostoljubno sprejela. Prileglo je ohladiti si noge, ki so kar klicale po sandalih. A iz že prej omenjenega razloga to ni bilo mogoče vse do Osorja, kjer nas je čakal avtobus, da nas odpelje v Beli. Za kratek čas smo izstopili še v mestu Cres, kjer nam je vodnik Tomaž, živa zgodovinska in botanična enciklopedija, pokazal in opisal značilnosti tega mesta.

Kaj kmalu smo si poiskali zavetje pod začasnimi domovanji, saj smo morali naslednje jutro zapustiti tabor, ko je sonce komaj pokukalo iznad obzorja. V vasi smo si na hitro ogledali še Eko center beloglavih jastrebov, ogrožene vrste, ki jo hočejo prav s tem centrom iztrgati izumrtju. Potem pa smo jo mahnili po markirani smeri mimo vaških »bunarov« in prave hudourniške soteske najprej proti vasi Nisko, kjer samo še v eni hiši živi pastir. Začuden smo na delu poti opazovali bujno vegetacijo, predvsem

hrastov gozd, vmes pa celo kostanj. Prav nenavadno za otok, ki ga povezujemo le s kamenjem in skromnimi nizkimi rastlinami. Tu pa nastopi naša enciklopedija na dveh nogah in nam pojasni, da je na nekaterih delih druga kamnina in glina, ki ne propušča vode, zato ima pogoje za preživetje tudi pravcati gozd. Zahvaljujoč se urnim nogam smo prišli v Porožine še dovolj zgodaj, da smo si lahko privoščili še letošnje zadnje namakanje v morju, četudi je bil na koledarju že 1. oktober. S trajektom smo se pripeljali spet na celino in prav kmalu opazili na steklih avtobusa prve kaplje dežja.

Res, bili smo prijetna, složna družina, ki ima za skupni imenovalec prijateljstvo z naravo in predvsem s hribi. Vsak je svoje skrbi in težave zamrznil za te dni in si jih spet naložil na naši končni postaji, ko smo z avtobusa zložili opremo in si pomahali v pozdrav z željo: na svidenje prihodnje leto, kje... bomo pa videli.

ZPET

Prek Goriškega

Prvi torek v oktobru smo se logaški upokojenci odpeljali v jutranjih urah na izlet v Prekmurje pod vodstvom Franca Verbiča; šele v Radencih se nam je pridružil turistični vodič. Nato smo, še odpeljali v Prekmurje do Černelavcev blizu Murske Sobote. Ogledali smo si podjetje in proizvodnjo ROTO (rezervoarji za vodo, hišne čistilne naprave, vrtni palčki...) ter bili v lepo urejeni »jeditnici« pogoščeni s prekmurskim bogračem in moštom iz tamkajšnje gostilne Lovenjak.

Potem smo se odpeljali na Goričko, deželico pod tromejo z Avstrijo in Madžarsko. Tu ni pričakovati trdnjavskih zidanih graščin, nobenih fevdalnih gnezd na strmih skalah. In vendar stoji v kraju Grad eden naših največjih gradov, ki ima toliko sob, kot je dni v letu. Nihče pa ne ve, koliko prostorov je še spodaj, koliko vinskih kleti, koliko ječ z mučilnicami je zasutih. Grajsko dvorišče je obsežno, baročni arkadni slopi so iz opeke, zakaj kamna, primerne za stavbne elemente, je na Goriškem malo. Muzejska zbirka je urejena v štirih grajskih dvoranah. Grad je sezidal viteški red templarjev. Na Gradu so gospodovali madžarski plemenitaši skoraj tisoč let; vse do konca druge svetovne vojne so živeli v sobah, prevlečenih z baržunom in polnih dragocenega pohištva in umetnin.

Na pomlad leta 1945 je bila tu naseljena sovjetska vojska. Kar ni razdejala ona, so raznesli domačini. Zdaj Grad obnavljajo – tudi z denarjem iz programa Phare. Z grajsko vodnico smo si ogledali obnovljene prostore, kjer imajo tudi turistične prireditve, lepo urejeno poročno dvorano in delavnice domače obrti (črna kuhinja, žganjekuha, tkalstvo, zeliščarstvo, lončarstvo, kovaštvo in kolarstvo). Na grajskem dvorišču naj bi bile zdravilne energetske točke. V nekdanjem grajskem parku v angleškem slogu rastejo



Pri Černelavcih na Goriškem.

velikanska in častljiva drevesa: platane, rdeče bukve, rdeči hrasti, cedre in tulipanovci.

Čas nas je priganjal, in odpeljali smo se v Markišavce na ogled Šunkarne Kodila. Postreženi smo bili v degustacijski galeriji s prekmursko šunko, z ocvirki in zaseko; vse je bilo mogoče kupiti v njihovi trgovini. V lončarski vasi Filovci smo obiskali lončarja Bojneca, ki nam je prikazal, kako nastajajo izdelki iz gline; tu smo lahko kupili lončene izdelke in črno keramiko. Ogledali smo si tudi Filovski gaj – peč za črno keramiko in s slamo krito tradicionalno hišo in zidanico.

Dan smo zaključili pri Lovenjaku v Polani, kjer so nam postregli s poznim kosilom. Ob ciganski glasbi smo pred odhodom domov tudi zaplesali.

Marinka Petkovšek

Peš okrog Žirov

Četrto nedeljo oktobra sem se prvič udeležila že 25. spominskega pohoda po gričih okoli Žirov v počastitev osvoboditve Žirov in ustanovitve prvega NOO na Gorenjskem; pohod je organiziral Planinsko društvo Žiri s tamkajšnjimi taborniki.

Okoli sto pohodnikov je ob osmih zjutraj nagovoril pred združenim domom vodja pohoda, se zahvalil vsem, ki so podprli prireditve, opisal 5-6 ur trajajoči pohod in nam zaželel previdno hojo, upoštevanje navodila vodičev. V pretežno oblačnem in toplim vremenu smo se prek Stare vasi napotili po strmi poti na Javorč in se za krajši počitek ustavili ob lepo urejeni lovski koči. Od tam nas je pot vodila po grebenu Žirovskega vrha – deloma ob lepo urejeni trim stezi in dalje proti Golemu vrhu mimo utrdb Rupnikove linije. Tukaj so nas pričakali taborniki s toplim čajem. Vodič, predstavnik turističnega društva, nam je opisal zgodovino »Rupnikove linije«. Pot je razdeljena v tri etape: prva poteka iz Žirov do Smrečja in dalje preko Žirovskega vrha do Gorenje vasi, druga se iz Gorenje

vasi nadaljuje preko Blegoša do Zalega Loga, tretja pa z Zalega Loga poteka preko Ratitovca do Soriške planine, kjer se navezuje naprej na »Pot po stari meji«, ki predstavlja italijanski del mejnih utrdb. Sistem utrdb, ki ga je v tridesetih letih 20. stoletja gradila starojugoslovanska vojska, je bil grajen kot obrambna črta na meji med Kraljevino Jugoslavijo in Kraljevino Italijo.

Na poti prek Lavrovca in Opal smo srečevali kolesarje, saj je bila prireditev namenjena tudi njim. Med hojo smo se ozirali po Vrh Sv. Treh Kraljev, po Idrijskem hribovju, Trnovskem gozdu, grebenu Spodnjih Bohinjskih gora, po Julijcih, Blegošu, Koprivniku, po dolini Račeve in Žirovski kotlini. Po dobrih petih urah hoje smo prišli do Doma na Goropekah, kjer je pohodnike čakal zaslužen golaž. Za veselo razpoloženje je igral »Ansambel Hlapci«. Za ljubitelje plesa tudi nerodni gojzarji niso bili ovira. Sredi popoldneva smo se spustili v sončne Žiri, kjer smo zaključili lep jesenski pohod.

Marinka Petkovšek

Na Košutici ali Ljubeljski Babi

Pod vodstvom Grega Dolenca smo se z avtomobiloma odpeljali iz Logatca do Podljubelja. Od tu smo odšli po strmi markirani poti in po slabih dveh urah hoje prišli do planine Korošica (1554 m). Planina je samevala, ker so živino že odpeljali v dolino in tako smo si pohodniki nabrali novih moči ob hrani in pijači iz nahrbtnika. Jesensko drevje se je odelo v najlepše barve. Nad planino se je v daljavi dvigal vrh Košutice; nanj smo morali prek sedla. Ob državni meji smo prehodili nekaj slemen nad prepadi in pred vrhom smo preplezali z jeklenicami zavarovano pot.



Vrh Košutice.

Košutica ali Baba (1968 m) – tudi Ljubeljska Baba, ki smo jo osvojili dopoldne, stoji odmaknjeno nekoliko severozahodno od strnjene grebena Košute tik nad Ljubeljem. Od Velikega vrha jo loči globoko Hajnževno sedlo. Košutica ima značilno stožčasto obliko; obdajajo jo višji vrhovi, kot je Košuta, več kot deset kilometrov dolg gorski hrbet v Karavankah. Na severno stran padajo odsekane stene, na južno pa se spuščajo strma, a večinoma travnata pobočja. Pristop z avstrijske strani je manj naporen; speljan je po razglednem zahodnem slemenu. Vpisali smo se v knjigo obiskovalcev, vtisnili žig v planinski dnevnik in ob malici iz nahrbtnika uživali v toplem jesenskem dnevu. Pozornost smo namenili psu, ki na nevarnem mestu ob jeklenici ni mogel »skočiti«, in ga je tako lastnik prenesel v nahrbtniku. Po enournem počitku smo se po planinski poti, ki pelje na staro ljubeljsko cesto in poteka po državni meji z Avstrijo, strmo spuščali. Za varovanje je bilo nameščenih nekaj jeklenic, na izpostavljenem mestu smo zlezli čez leseno lestev; na vlažni zemlji, delno prekriti z listjem, se je zvrstilo tudi nekaj padcev.

In tako smo prišli do Koče na Ljubelju (1370 m). V toplem sončnem popoldnevu smo dobre volje nadaljevali še del poti do parkirišča ob spominskem parku podružnice koncentracijskega taborišča Mauthausen. Od tod pa domov brez nezgod.

Marinka Petkovšek

Lep dan na Matajurju

V nedeljskem jutru, 15. oktobra, smo se logaški planinci s posebnim avtobusom odpeljali proti Kobaridu; V Idrskem smo zavili levo ter se peljali skozi Livek in se ustavili v Avsi (860 m). Pod vodstvom Jerneja Rusa smo se podali na poldrugo uro oddaljeni vrh Matajurja.



Ob Beneški koči.

Zlahka smo pridobivali višino na razglednem vzhodnem pobočju Matajurja in se ustavili na Idrski planini (1358 m). Od tu smo že videli cilj naše poti – cerkvico na vrhu Matajurja. Pot smo nadaljevali delno po cesti, ki so jo zgradili vojaki v prvi svetovni vojni. Po beneški poti, ki poteka ob državni meji z Italijo, smo že pod vrhom prečili nizko skalno steno.

Na vrh Matajurja (1642 m) smo stopili okrog poldneva, in ker je tu močno pihalo, a pohodnikov je bilo kar veliko, smo pohiteli z odtisom žiga v planinski dnevnik, si ogledali cerkvico ter se razgledali po srebrno svetlikavem morju z Oglejem, po Karnijskih Alpah, Kaninu s sosedi, po Julijcih, Krnu, Nanosu in Čavnu. Zaradi svoje piramidaste oblike ima Matajur tudi domače ime Baba; velja pa za simbolno goro Beneških Slovencev. Za daljši čas smo se ustavili malo nižje v Beneški koči. Uživali smo v razgledu pod modrino neba in toplem soncu.

Vračali smo se po drugi poti in se ustavili na Idrski planini, ki jo je grelo toplo sonce. Sredi popoldneva smo prišli do avtobusa, ki nas je v večernih urah varno pripeljal v Logatec.

Marinka Petkovšek

OD OBRTI DO PODJETNIŠTVA

Posebej zanimiva in bogato ilustrirana knjiga **Od obrti do podjetništva** z zgodovinskimi in družbenimi podatki o razvojnih prizadevanjih rokodelstva, obrti, podjetništva na območju logaške občine od poznega srednjega veka do danes je na prodaj v knjigarni DZS in Cvetličarni Karmen; dobite pa jo tudi na obrtni zbornici v Logatcu po 4.500 tolarjev.



Drevo – simbol življenja...

Majhni smo še, a smo naredili velik dan za mir in okolje!

Učenci Podružnične šole Rovtarske Žibrske smo se vključili v projekt Environment Online, ki združuje mlade z vsega sveta, ki želijo opozoriti družbo na pomembnost skrbi za okolje in ki želijo za to tudi nekaj storiti.



In zaplesali so krog posejane češnje.

Tako je bil 21. september za nas prav poseben dan. Mednarodna skupnost ga je razglasila za svetovni dan miru. Počastili

smo ga na našem vrtu ter skupaj posadili drevo, ki je že od nekdaj simbol življenja, rasti in medsebojne povezanosti. Sadili smo ga skupaj s prijatelji s severa, juga, vzhoda in zahoda našega planeta točno opoldne. Prva drevesa so začeli saditi v Avstraliji in Aziji. Mi smo jih sadili skupaj z ostalimi Evropejci in Afričani. Skupaj s soncem so nam sledili še šolarji Severne in Južne Amerike. Naše sadike so bile različne, tako kot so različne naše kulture.

Pri nas smo posadili češnjo. Nihče ni sedel križem rok. Peli smo in zaplesali okoli naše češnje z željo, da bi to drevo pognalo globoke korenine in da bi raslo skupaj z nami in za nas. Zaželeli smo si, da bi nam nekoč dajalo blagodejno senco v poletni vročini in da bi nas spomladi razveseljevalo s prelepimi cvetovi in poleti razvajalo z okusnimi plodovi.

Od dreves bi se marsičesa lahko naučili. Trdno so zasidrana v zemlji, hkrati pa hitijo raztezati svoje veje visoko proti nebu. Na široko razprostirajo svojo krošnjo in dajejo zavetje vsem, ki pridejo nasloniti svoje lice na hrapavo drevesno skorjo ali posedet v njegovo senco. So tiha, vdana in mima, a hkrati veličastna. Utripajo v ritmu letnih časov in so vsako leto višja, krepkejša, gostejša.

Iskreno si želimo, da bi z novim drevesom rasli tudi mi, naša prijateljstva, naše sodelovanje ter da bi še dolgo živeli v miru. Imejmo radi svet okoli sebe, in svet nas bo imel rad.

A. Žakelj

Skrb za varno pot šolarjev

Tudi letos smo člani ZŠAM Logatec s člani SPV in logaško policijo skrbeli za varnost otrok v šolo in domov. V letošnji akciji je sodelovalo 7 naših članov, ki so opravili 156 delovnih ur in prevozili blizu 440 km. Varovanje je potekalo med 1. in 15. septembrom na vseh točkah, potrebnih varovanja, ob vseh centralnih in podružničnih šolah.



Lepa in koristna varnost.

Ob prenavljanju Tržaške ceste je nastala še večja prometna nevarnost. Zato želimo tudi s tem člankom opozoriti vse voznike, še posebno objestno drveče, naj bodo previdnejši. Prav je, da vsakdo, ki sedi za volanom, pomisli, da je lahko prav ta čas na cesti njegov otrok, prijatelj, znanec... In življenje tega ali onega je lahko v življenjski nevarnosti prav zaradi nestrpnosti v prometu.

Posebej velja opozorilo tudi staršem, ki vodijo otroke v šolo, da morajo biti v avtomobilu pripeti, da ne smejo parkirati po pločnikih in da kot pešci ne smejo z otroki prečkati ceste kjerkoli, ampak le na označenih prehodih za pešce. S preventivo in vzgojo ter zgledom je moč rešiti marsikatero težavo v prometu. Za nesreče niso krive samo ceste, ampak predvsem tisti, ki jih uporabljamo.

Pa prav vsem – srečno na poti!

L.V.

Spet živahno v knjižnici

Z oktobrom so se v krajevni knjižnici v Rovtah spet začele pravljичne urice. Da bi bil uvod kar se da zanimiv in prijeten, sta poskrbela gosta – lutkarja iz Logatca z lutkovno igrico Patufet. Zakonca Panes – žena Valentina Jerina je po rodu Logatčanka, njen mož pa prihaja iz Španije – sta vsestransko umetniški par.

Z lutkarstvom se ukvarjata ljubiteljsko, sama pišeta besedila, sama izdelujeta lutke in sta tudi sama izvajalca. Mož izdeluje tudi slavne beneške maske. Svojo umetnost rada pokažeta tudi drugim; s svojimi pravljicami razveseljujejo otroke. Gospa Valentina trenutno pomaga v logaški knjižnici. Skupaj s hčerko obvladajo oba jezika – španskega in slovenskega.



Zakonca Panes med pravljico.

Sicer pa bodo otroci v knjižnici Rovte lahko spet poslušali pravljice vsak četrtek od 16. do 17. ure. Vabljeni so vsi, ki radi podoživljajo pravljичnost in ki jim junaki iz pravljic polepšajo in popestrijo njihov vsakdan.

Metka Bogataj

Gasilski obisk na šoli

Tistega dne so gasili tudi učenci



Gasilci na obisku.

Vsi jih poznamo. Njihov predirni *uhuuu* vedno zmoti miren vsakdan. Za gašenje in pomoč ponesrečencem so najbolje pripravljeni; imajo pa tudi zaščito pred dimom in plameni. Na televiziji jih večkrat vidimo, kako z mišičastimi telesi in prijaznimi nasmeški rešujejo ljudi iz gorečih hiš; vidimo jih v dnevnih poročilih, v filmih in risankah. – Seveda, govorim o gasilcih in njihovem prostovoljnem delu.

Petek, 13. oktobra, so nas gasilci PGD Medvedje Brdo obiskali na naši šoli v Rovtarskih Žibrah in radovednim učencem razkazovali veliko vrst gasilnikov ter jih seznanili z njihovo uporabo. Najbolj zanimivo je bilo, ko so na travniku ob šoli zakurili velik ogenj in pokazali, kako je treba pravilno oziroma nepravilno gasiti požar, da ne bi bilo prenevarno. Človek mora biti med gašenjem pozoren, denimo, na smer vetra. – Z ognjem in gasilnikom se niso spoprijeli le možje v uniformah, ampak tudi otroci, ki so uspešno ukrotili ogenj.

Obisk gasilcev je bil za naše učence pravo doživetje, zato komaj čakamo pomladi, ko se bomo ponovno srečali z njimi, da nas bodo seznanili z najnovejšo pridobitvijo – novim gasilskim vozilom.

Ana Žakelj

Dogodki v knjižnicah

Knjižnica Logatec

- Vzgajanje pogleda –**
filmska šola;
sklop predavanj v
novembrskih četrtnih ob
19.30:
- 9. novembra predavatelj
Dušan Rutar,
- 16. novembra predavatelj
Mitja Reichenberg,
- 23. november predavatelj
Goran Peršin.
- Lovro Toman, ko je prvič
razvil slovensko zastavo,**
monodrama Matjaža Kmecla
v izvedbi gledališkega igralca
Anatola Šterna 2. decembra
ob 19. uri.

Krajevna knjižnica Rovte

- 21. novembra ob 19. uri
**potopisno predavanje o
ZDA,**
- 1. decembra ob 18. uri
Pika poka, gledališka
predstava za najmlajše.

PROSTOVOLJNO ...

SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

V treh mesecih lahko izkusite razburljivo in aktivno vojaško življenje, se usposobite za preživetje v najrazličnejših okoliščinah in opravljanje različnih bojnih nalog. Spoznate lahko osnove vojaške taktike, radiološko-kemično-biološke obrambe, inženirstva, zvez in sanitete.

Prostovoljno služenje traja tri mesece. **Med služenjem ste zdravstveno in nezgodno zavarovani, usposabljanje pa se vam šteje v pokojninsko dobo. Zagotovljene imate prenočišče, prehrano, povračilo potnih stroškov in plačilo.**

Vojaški rok lahko prostovoljno služite v vojašnicah: Bohinjska Bela, Murska Sobota in Novo mesto. V letu 2007 so predvideni odhodi: januarja, februarja, maja, junija in septembra.



www.slovenskavojaska.si

Prijavite se lahko v:

- Izpostavi za obrambo Vrhnika, Cankarjev trg 4, telefon 01/750-57-18 in
- pisarni Logatec, Tržaška c. 13, telefon 01/754-12-72.

... SPOZNAJ SVOJE MEJE IN JIH PRESEZI!

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine



Obisk spomenika osmim talcem

Logatec je že jeseni 1941. kazal prve znake upora. Tiskali so letake in gesla, rezali so telefonske žice in sekali telefonske drogove. Italijani so na logaški upor hitro reagirali in začeli graditi bunkerje, mesto pa so ogradili z žičnimi pregradami. Začeli so tudi pritiskati na posameznike, za katere so mislili, da so člani Osvobodilne fronte. Pri tem je Italijanom pomagal Idričan Slavko in odkril osem takih fantov in mož, ki so pomagali partizanom.

Logaške fante so najprej zaprli v Belgijski zapor v Ljubljani. Zatem so jih 23. junija 1942 z vlakom odpeljali na Vrhniko, od koder so talci zvezani hodili do Horjula. Na Kuclju so si sami skopali jamo, nato so jih tam Italijani usmrtili. Horjulski župnik Nastran je dobil dovoljenje italijanske vojske, da talce pokoplje na pokopališču. Tako so talce, položene enega poleg drugega, pokopali brez krst. Med vojno grob ni smel biti vzdrževan. Po končani vojni, leta 1946, je Zveza borcev Logatec organizirala prekop talcev v Logatec.

Na mestu streljanja v Horjulu stoji obeležje, na katerem je izpisan datum: 23.6.1942, nato sledijo imena osmerice: Vidmar Edvard, Grom Lado, Lenarčič Edvard, Vilar Drago, Korenč Ivan, Vidmar Jože, Nagode Franc in Drnovšek Bogo.

Dopoldne 26. oktobra smo se učenci Osnovne šole 8 talcev s predstavniki logaških borcev zbrali v Horjulu in se spomnili osmih talcev; po njih je naša šola dobila tudi ime. Zbrani smo stopili okoli spomenika, kjer se je odvijala komemoracija. Poleg spomenika je eden od predstavnikov borcev postavil zastavo, drugi pa je ob spomenik položil venec. Učenci smo pripravili program. Deklamirali smo žalostne pesmi in povedali, da smo se zbrali ob tem spomeniku v spomin na talce, može, ki so v vojni pomagali partizanom. Zato jih je italijanska vojska usmrtila. Borci so nas



Zbrani pred spomenikom talcem.

Foto: Domen Gantar, 9.a

zbrano poslušali. Nato smo ob spomeniku prižgali sveče.

Za konec se je gospod, ki se je v vojni boril proti okupatorju, še zahvalil nastopajočim in govor zaključil z upanjem, da se bo ohranila tradicija obiskovanja spomenika osmih talcev. Zelo prav se mi zdi da so se partizani uprli Nemcem in Italijanom, saj so se borili za svoja življenja, za svoj obstoj in obstoj svoje države. Borci so se borili proti okupatorjem in se na tak način osvobodili sovražnikov in formirali narodno oblast.

Erna Redžepović, 9.a,
OŠ 8 talcev Logatec

Ljubljana, kje si, ti, doma?

Po dolgem raziskovanju, branju, ugotavljanju, razmišljanju... smo ugotovili, da je Ljubljana doma tudi pod Logatcem

Osnovna šola 8 talcev se je pridružila projektu, ki ga je organiziralo društvo SEZAM iz Ljubljane; vanj se je vključilo osem šol z Notranjske. Po skoraj enoletnem raziskovanju smo 5. oktobra zaključili projekt.

Logaški osnovnošolci smo skupaj z mentorji stopili na avtobus, ki je prispel iz Rakeka, in z učenci rakovške in pivške šole nadaljevali pot na Kongresni trg v Ljubljano, kamor so iz naše šole odšli folkloristi skupaj z mentoricama Majdo Mihevc in Anito Garafolj, štirje učenci iz PŠ Laze z mentorico Karmen Osredkar, trije petošolci, ki so zastopali šolo na kvizu, koordinatorica projekta na naši šoli Jana Jureš ter Ervin in Neža, ki sva povezovala predstavitve.

V Mestnem muzeju sta šola Stari trg pri Ložu in naša šola predstavili svoje delo. Naša podružnična šola je predstavila maketo Planinskega polja. Z Ervinom sva predstavila Logaščico. Folkloristi so zaplesali »Ter'zinko« in »Ob bistrem potočku je mlin«. Po predstavitvi je za vse šole sledil še kviz o poznavanju Ljubljane. Logatčani smo dobili kar tri nagrade: Tine se bo popeljal z ladjico po Ljubljani, Nataša in Dan pa sta dobila poučne zgoščenke. Po kvizu je sledila pogostitev. Kasneje smo se preselili še v zgornjo stavbo Mestnega muzeja ter si ogledali razstavo vseh osmih šol.

Ob čakanju na avtobus so naši folkloristi še enkrat zaplesali. Ravno v tistem času si je skupina Japoncev ogledovala Kongresni trg in je bila nad nastopom folkloristov zelo navdušena; turisti so jih fotografirali in snemali ... Še posebej so se čudili folklornim oblekam.

Za lepa in poučna doživetja pa se moramo zahvaliti

mentorjem, jamarju Miranu Nagodetu in njegovim kolegom, ki so nas ves čas pravilno usmerjali in spodbujali, da zdaj vemo, da Ljubljana teče tudi pod Logatcem. – Razstavo o Ljubljani je obiskala tudi Marjeta Marinčič, ki v družbi Postojnska jama skrbi za izobraževalni program. Razstava jo je navdušila, da jo bo vključila v novembrski program razstav v prostorih vivarija.

Neža Verdinek, 8.c,
OŠ 8 talcev Logatec

Obisk policaja

Sredo, 27. septembra, nas je obiskal policist. Razložil nam je, da moramo imeti v avtomobilu varnostne sedeže. Dal nam je tudi zgibanko, na kateri piše: Je vaš otrok pripet? Vprašal nas je, če nosimo čelado, ko se vozimo s kolesom. Pogovorili smo se tudi o varnem prehodu čez cesto. Najbolj zanimivo mi je bilo, ko nam je pokazal lisice.

Zunaj nam je pokazal avtomobil. V njem imajo mikrofon, s katerim se pogovarjajo policisti. Vprašal nas je po številki za klicanje policistov. Številko so poznali tudi najmlajši. Vklopil je lučke in tudi sirene nam ni pozabil pokazati.

Bilo je zelo zanimivo!

Tomaž Žust, 4.(8)
POŠ Vrh Sv. Treh Kraljev

Eko šola – kot način življenja

Z občino, KS Naklo skrbimo za okolje, v katerem živimo

V sredo in četrtek (11. in 12. oktobra) je na šoli 8 talcev potekala zbiralna akcija papirja, kartuš, baterij, tonerjev, disket in CD-jev. Učenci smo bili pri zbiranju koristnih odpadkov zelo uspešni, saj smo zbrali čez 20 ton papirja in skoraj 2000 baterij pa še kaj drugega. Akcijo, s katero smo bili zadovoljni, bomo verjetno ponovili decembra.

Ob dnevu varčevanja, 31. oktobra, smo "v slovo slovenskemu tolarju" razstavili hranilnike, ki so jih prinesli učenci. Različnih hranilnikov se je nabralo kar precej in krasijo vitrino v avli naše šole.

Naša šola je edina v logaški občini vključena v projekt Eko šol – kot način življenja. Po Sloveniji je v projekt vključenih že čez 200 vrtcev, osnovnih in srednjih šol. Naš osnovni cilj je, da bi

ohranili naravo lepo in zdravo. Pri tem sodelujejo vsi učenci od 1. do 9. razreda. Na šoli deluje eko svet, ki ga sestavljajo učenci, učitelji, starši in drugi. Eko svet se je sestel konec oktobra in analiziral delo v preteklem šolskem letu. Predstavnika Komunalnega podjetja sta naše delo pohvalila in bila navdušena nad pravilnostjo ločevanja odpadkov v zabojnikih za smeti.

Skupnost učencev je predlagala, da bi ob tednu otroka zbirali otroške knjige, ki jih učenci ne prebirajo več. Podarili bi jih tistim, ki jih potrebujejo.

Skratka, veliko smo že naredili, veliko pa še moramo, saj je šolsko leto še dolgo.

**Maja Lukić, 7.a,
OŠ 8 talcev**

Ne nazadnje

Od srca do srca

Glasbena terapija – kaj to je in čemu je?

Kako se je pravzaprav začelo... Bila je velika želja, da bi pokukala v svet, kako deluje glasbena terapija drugod. Glasbena terapija? Je to tisto z gongi, ko ležiš na tleh in poslušas glasbo? Prav gotovo je skoraj vsakomur že kdaj prišlo na uho nekaj o glasbeni terapiji. Kaj to sploh je in kako deluje sta vprašanji, ki bi potrebovali za celo knjigo dolg odgovor.



Priprava za delo s slepimi.

EAMTS – evropsko združenje študentov glasbene terapije deluje zadnja štiri leta in združuje študente iz večine evropskih držav, kjer poteka študij glasbene terapije. Ena njihovih glavnih nalog je tudi organizacija projektov. Projekt Bosna je letos poletel že tretjič. Septembra 2004 je namreč v Bosno za dobre tri tedne odšlo 8 študentov glasbene terapije in v Mostarju so delali z različnimi skupinami otrok in odraslih; od sirotišnic do humanitarnih organizacij. Med njimi je bila tudi Kranjčanka Špela Loti Knoll, ki je tisti čas študirala v angleškem Cambridgu. Lani in letos je bila Špela vodja projekta: lani z devetimi študenti v Mostarju, letos pa (poleg Mostarja) tudi v Sarajevu. V Mostarju namreč deluje Pavarotti Music Center, kjer je glasbena terapija »udomačena« že skoraj deset let. Prav zato, ker je Mostar »deležen« glasbene terapije, so se letos organizatorji (poleg Špele še trije lanski udeleženci projekta) odločili, da svoje področje delovanja razširijo tudi v notranjost, najprej v Sarajevo. Na projekt se je prijavilo veliko zainteresiranih študentov (ki glasbeno terapijo študiramo že vsaj dve leti) in po izboru nas je v ekipo ostalo 13, z organizatorji vred – iz sedmih držav; Madžarske, Nizozemske, Nemčije, Danske, Anglije, Singapurja in Slovenije. Med poletjem smo se vsak na svojo

način pripravljali na projekt – s študijem in pripravo praktičnih delavnic.

Zadnjega avgusta smo se zbrali v Kranju na pripravljalnem »vikendu«. Tri dni smo se spoznavali skozi glasbo (kakopak), skozi delavnice, ki smo jih drug za drugega pripravili (od predstavitev Bosne, njene zgodovine, glasbe, kulture do možnosti pomoči z glasbo). Zadnji večer pred odhodom smo si ogledali Ljubljano in za piko na i prisluhnili koncertu ansambla za staro glasbo Cortesia, katere vodja je Špela Loti.

Nedeljo, 3. septembra, zjutraj smo se poslovili od Kranja in tudi od polovice skupine, saj smo potovali »ločeno«, eni z vlakom v Sarajevo, drugi z avtobusom v Mostar. Vsi pa z veliko željo in pričakovanji, pa tudi s kančkom negotovosti in strahu. V Sarajevo smo pripotovali po (dolgi?) 12 urah. Naše domovanje je bila »Zemlja prijateljstva i mira«, ranč, ki ga je pred desetimi leti uredil Francoz Jean Claude – z željo po miru in pomoči bosanskim sirotam in otrokom s posebnimi potrebami. Jean Claude je namreč v vojni (leta 2005) izgubil svojega edinega sina, ki je v Sarajevo peljal konvoj pomoči. Namesto sovraštva – mir in pomoč. Pogumno in srčno dejanje tega moža nas je še bolj prevzelo ob srečanju z njim. Poln idej, načrtov. Gostoljuben. Na svojem posestvu je ravno gostil škotskega glasbenika in terapevta Nigla Osborna, ki je tam imel enotedenski kamp z mostarskimi otroki.

Dva dni po našem prihodu so otroci, njihovi spremljevalci in glasbeniki odšli. Ranč je zadihal v svoji spokojnosti. Septembrsko sonce je še močno grelo, a prvi obarvani listi so napovedovali prihod jeseni. Naša skupina je imela še dan časa za ogled Sarajeva in za pripravo na delo, medtem sta naši organizatorji obiskali institucije, kjer naj bi delovali ta mesec. Ker je bil ranč dobrih 20 km od Sarajeva, smo vsak dan potrebovali kar nekaj časa, da smo se z avtobusom in tramvajem pripeljali v center. A bilo je tudi dovolj, da smo začutili utrip podeželja in drvečega glavnega mesta. Ljudje so zares prijazni, gostoljubni in pripravljeni pomagati – to smo takoj občutili. Sarajevo daje vtis hitro obnavljajočega se mesta, drvečega proti zahodu. Ob glavnih prometnicah le tu in tam še zazija kaka porušena stavba, večina mesta je v obnovi ali pa že obnovljena. A ko smo pokukali za vogalom centra, smo videli porušene in prerešetane stavbe. Ne da se spregledati dejstva, da je bila Bosna ne dolgo tega še v silovitem ognju. Spomin na vojno oživi, ko poslušas zgodbe ljudi. Pretresljive! In se vsiljuje vprašanje o (ne)smiselnosti vojne!

(Dalje prihodnjič.)

Mihaela Gostiša



ZAHVALA

*Ne jokajte ob grobu mojem,
le tiho k njemu pristopite,
pomislite, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite*

Ob smrti dragega moža, očeta in starega ata Antona
Primožiča iz Laz



Anton Primožič
*23.5.1941 +26.9.2006

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom,
prijateljem in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje in
sveče in za vse druge darove.

Najlepša hvala osebju Zdravstvenega doma Logatec za
zdravljenje, predsedniku KS Laze Andreju Kermavnarju za
poslovilne besede, Društvu upokojencev Logatec ter kolektivu
Upravne enote Logatec, podjetju Nagodeti Novi Svet in
Mercatorju – poslovalnici Postojna. Lepa hvala gospodu
župniku Francu Kaduncu za lepo opravljen pogrebni in mašni
obred. Hvala pevcem za zapete pesmi in pogrebniemu zavodu
Menart za lepo organiziran pogreb.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

*Žalujoci: žena Marija, sin Primož
in hči Barbara z družino*

ZAHVALA

*V srce zavel leden je veter,
ker z nami več te ni,
v duši ujeta bolečina
za vedno v nas zdaj spi,
in vendar boš med nami
kot večna zvezda tja do konca dni.*



Viktor Brenčič

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, ki ste prispevali, da se v svoji bolečini nismo počutili
osamljeni. Vsak cvet in vsaka sveča, prižgana v spomin,
vsaka prijazna beseda in stisk roke so nam pomenili neizmerno
tolažbo. Hvala dr. Turkovi za nego v času bolezni. Hvala
dobrim sosedom za njihovo predano pomoč v najtežjih
trenutkih. Zahvala velja tudi gospodu župniku za lepo
opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste našega dragega
ata s toplo besedo in pesmijo pospremili ob njegovem slovesu,
in vsem, ki ste ga imeli radi.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Pripelje čoln se v tiho pristanišče,
ugasne dneva in noči svetloba.
Srce spokojno sreče več ne išče,
neskončni mir je v globokini groba.
(J. Kranjec)*

Ob smrti drage mame



Vida Leskovec

iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem za darovano cvetje, sveče in izrečeno sožalje.

Iskrena hvala pogrebniemu zavodu Menart, moškemu in
cerkvenemu zboru ter g. župniku za opravljeni obred.

Hčerka Marinka in Jože

Na Bledu in pri Mariji pomagaj

Po daljšem času se oglašamo iz Doma starejših Logatec.
Pa pogledjmo, kaj se je pri nas ta čas dogajalo.



... in med "kremšnitami".

Od poletja smo se poslovili z izletom na Bled in na Brezje.
Na avtobusu smo si krajšali čas s kvizom. Največ časa nam je vzele
vprašanje, ki je za odgovor zahtevalo ime našega avtobusnega
voznika. Seveda, je bilo poskrbljeno tudi za nagrade. Na Bledu smo
se posladkali s kremšnitami. Zaužite kalorije smo porabili s
sprehodom ob jezeru. Z Bleda nas je pregnal čas za kosilo na Brezjah
– pri znani romarski cerkvi-baziliki. Tu smo se še enkrat prepričali,
da so Gorenjci presegli stereotip o radodarnosti. Kosilo je bilo
okusno in komaj smo ga pospravili. Sledil je ogled bazilike Marije
pomagaj. Dogovorjeni smo bili z menihom, ki nam je predstavil
nekaj zanimivosti; skupaj smo nato zmolili in zapeli. Za
sostanovalce, ki niso mogli z nami na pot, smo dobili podobice, ki
smo jih razdelili po hiši.

V Knjižnici je vedno kaj novega

Slovensko leposlovje

BEVC, C.: Med ločjem; DOBNIK, I.: Rapsodija v mrzli zimi : [pesmi]; KOZAK, P.: Peter Klepec v Ameriki; **NOVAK, B.: Pasja grofica : Napoleonova resnična ljubezen***; RAKUSA, I.: Črta čez vse : devetdeset devetvrstičnic; 100 (STO) božično novoletnih voščil; TUDOR, D.: Okroglo kakor melona! : Kaj ? Življenje vendar! : lahko načrtuješ, kar hočeš, življenje te čaka za vogalom!

Tuje leposlovje

DOWSWELL, P.: Resnične zgodbe. Pobegi; DOWSWELL, P.: Resnične zgobe. Vohuni; **ETZIKOAK : antologija sodobne baskovske književnosti***; JOHNSTON, J.: Dve luni*; MAHFUZ, N.: Palača poželenja : 2. del Kairske trilogije; PAMUK, O.: Ime mi je rdeča*; PATTERSON, J.: Mačke in miš : [četrti primer Alexa Crossa].

Stroka

BENESCH, H.: S trkanjem do zdravja : odpravljanje telesnih in duševnih težav s tehniko EFT; BRAČKO, M.: Drugačno življenje : izpovedi uporabnikov psihiatrije; CHEVALIER, J.: Slovar simbolov : miti, sanje, liki, običaji, barve, števila*; CUERDA Q., P.: **Vodnik po botaniki***; D'ALESSIO, O.: **Najlepše vinske ceste : vodnik po evropskih vinogradih***; GAUS, K.-M.: **Umirajoči Evropejci : na potovanju k sarajevskim Sefardom, kočevskim Nemcem, Arberešem, Lužiškim Srbom in Aromunom***; GUNDEL, K.: Madžarska kuharica; HOFSTEDE, G. J.: Komuniciranje : raziskovanje kulture : primeri, vaje in simulacije; JANKOVIČ P., A.: Utrjena Ljubljana : žični obroč okrog Ljubljane 1942-1945; KALIŠNIK, V.: Svetlo modra : priročnik za duhovno rast in razvoj; KAMPWERTH, K.: Najboljši v razredu v štirih tednih; **KEGGENHOFF, F.: Prva pomoč – pomagam prvi***; KOSTREVC, L.: Računalništvo in informatika; KOŠIR, L.: Lovrenc Košir – Laurenz Koschier : pobudnik poštne znamke; **NAGODE, M.: Skozi Vranjo in Skedneno jamo na robu Planinskega polja : o zgodovini jamarstva, prvih raziskovalcih, iskanju podzemne Ljubljane in poti skozi Vranjo in Skedneno jamo na robu Planinskega polja***; PODALJŠANO bivanje ni kar tako; RAZPET, M.: Deluje babe; RAZPET, M.: Kako se reče po cerkljansko; RUPNIK V., T.: Kritično mišljenje v šoli : strategije poučevanja kritičnega mišljenja; SEVER, J.: Ruska slovnica po naše; SIRE, J. W.: Vesolja za sosednjimi vrati : poglobljeni pogledi na svet; SODOBNE scenske umetnosti; STARMER, A.: **Barvne sheme : naučite se z barvnimi kombinacijami ustvariti prijetno okolje***; STRITAR, A.: **Karnijska potepanja : vodnik po gorah***; ŠTEFANČIČ, M. j.: Stari, kje je film? : zgodba o korejskem filmskem čudežu; TELLO, A.: Vodnik po strokovnih verstvih s kratkim pregledom verstev na Slovenskem; UPANIŠADE : skrivno učenje; **URŠIČ, M.: Štirje časi : filozofski pogovori in samogovori. Poletje : drugi čas. Del 2, Sedmerke***; WINKLER, K.: Zdaj je nauka zlati čas : glasbeniki učbeniki na Slovenskem od sredine 19. stoletja do sedemdesetih let 20. stoletja; ZAKAJ Finci letijo dlje?

*Priporočamo!

Vabimo vas, da obiščete tudi spletno stran Knjižnice Logatec: www.log.sik.si

Maja Gregorič

Napovednik prireditev

Petek, 17. novembra, od 16. do 18. ure, Notranjska 14, soba 40

KERAMIČNE DELAVNICE

Org. in info: DPOM, 031 728 604

Petek, 24. novembra, ob 19. uri, dvorana "Stare šole" Rovte

1. NASTOP UČENCEV DISLOCIRANIH ODDELKOV GLASBENE ŠOLE LOGATEC V ROVTAH

Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

Petek, 24. novembra, ob 20. uri, Narodni dom Logatec

BLAZNO RESNO ZADETI (Desa Muck) – 2. predstava gledališkega abonmaja

Gostuje Prešernovo gledališče iz Kranja; režija: Katja Pegan; igrajo: Desa Muck, Tina Rakovec / Nataša Roblek, Tine Oman, Peter Musevski, Vesna Javnikar, Mojca Partljič, Nena Močnik / Petra Kristofelc, Matjaž Višnar

Org. in info: Občina Logatec, 01/7590 633

Nedelja, 26. novembra, ob 16. uri, Dom krajanov Rovte

V NEDELJO POPOLDNE BO LUŠTNO PRI NAS – Koncert OMePZ »Notranjska« z gosti

Org. in info: KD OMePZ »Notranjska«, 01/ 750 90 80

Četrtek, 30. novembra, ob 19. uri, dvorana Glasbene šole Logatec

3. NASTOP UČENCEV GLASBENE ŠOLE LOGATEC – v šolskem letu 2006/07

Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

V programu lahko pride do spremembe. Prosimo za razumevanje.

Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec,

tel.: 01 7590 633.



Drevo ob ne preveč varni cesti

Po Rovtarski cesti je 28. oktobra ob 15.10 brzel previsoko naložen kamion proti Rovtam. Pri hiši na Rovtarski 18 se je umikal nasproti vozečemu kamionu in s svojim tovorom zadel drevo tako močno, da je odtrgal debelo vejo. K sreči, v tistem trenutku ni bilo pešcev na cesti in tudi ne otrok na dvorišču pod drevesom.

Kako žalostno bi se bilo lahko vse skupaj končalo. Resnično, Rovtarska cesta naravnost kliče po večji varnosti!



Sreča v nesreči.

Besedilo in foto: Aljoša Jureš

Urnik v knjižnicah

Knjižnica **Logatec**: pon., sred., pet.: od 9. do 19. ure; tor., čet.: od 12. do 19. ure, sob.: od 8. do 13. ure

Krajevna knjižnica **Rovte**: tor.: od 16. do 18.30; čet.: od 11.30 do 18.30

Krajevna knjižnica **Hotedršica**: sre.: od 16. do 19. ure; pet.: od 16. do 19. ure

Krajevna knjižnica **Vrh Svetih Treh Kraljev**: čet.: od 11.30 do 12.30; pet.: od 18. do 19. ure

PRAVLJICE V KNJIŽNICAH

Knjižnica Logatec ob četrtkih ob 16.30
Knjižnica Rovte ob četrtkih ob 16. uri
Info: tel.: 01/754 17 22



Na podlagi 28. člena Zakona o urejanju prostora
(Ur. l. RS, št. 110/02, 8/03 – popravek)
sklicujem

1. PROSTORSKO KONFERENCO v postopku priprave in sprejema Strategije prostorskega razvoja občine Logatec in Prostorskega reda Občine Logatec.

Prva prostorska konferenca bo v četrtek,
30. novembra 2006 ob 13.00 uri,
v Prešernovi dvorani v Narodnem domu,
Tržaška cesta 44, Logatec.

Namen prve prostorske konference je pridobitev in usklajitev priporočil, usmeritev in legitimnih interesov lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti glede priprave prostorskega akta oziroma predvidene prostorske ureditve.

Udeleženci prostorske konference, ki predložijo pisno dokazilo, da zastopajo organ, organizacijo, društvo ali drugo pravno osebo, lahko na konferenci podajo svoja priporočila in usmeritve v pisni obliki ali ustno na zapisnik.

Vljudno vabljeni !

Župan Občine Logatec
Janez Nagode, l.r.

Misel

nam poklanja študijski krožek Žarek

**Ljudje, ki smo jim v oporo,
nas v življenju držijo pokonci.**
(Marie von Ebner-Eschenbach)

Invalidi na Korčuli

Sedemdnevnega letovanja v Veli Luki na Korčuli, ki ga je v drugi polovici septembra organiziralo Društvo invalidov Logatec, se je udeležilo 17 članov društva.

Iz Logatca so se popeljali z avtobusom prek Like do Splita. Tu so se vkrcali na katamaran in po dveh urah vožnje prispeli v Velo Luko, kjer so se nastanili v prijetnem hotelu Adria tik ob morju.

Lepo sončno vreme, toplo morje, še vedno primerno za kopanje, prijazno hotelsko osebje ter pester izbor hrane in pijače – vse to je prispevalo k prijetnemu letovanju na Korčuli. Med sedemdnevni bivanjem so si temeljito ogledali kulturne in zgodovinske znamenitosti Vele Luke in mesta Korčule. Večere so si krajšali z družabnimi igrami, poslušali dalmatinsko glasbo. Zlasti jim bo ostal v spominu večer s klapo »Ošjak« in s folklorno skupino Mafrina iz Vele Luke.

Teden bivanja v južni Dalmaciji je kar prehitro minil, ostali pa so lepi spomini na Korčulo in Velo Luko.



Besedilo in foto: France Brus

Pred Adrio na Korčuli.

Večer med polharji



Pa se je le ujel.

Te prijazne košatorepe glodavce so včasih množično lovili z najrazličnejšimi pastmi zaradi njihovega okusnega mesa, iskanih kožic in polhove masti. Lovski zakon je polharijo omejil tako, da je lovljenje polhov dovoljeno šele s prvim oktobrom. Do takrat mladiči dovolj zrastejo, da niso več odvisni od samice in se sami hranijo.

Letos je bilo dovolj žira, želoda, lešnikov in drugih gozdnih plodov, s katerimi se polhi hranijo, zato so se polhi dobro namnožili. Žal, v pasti zaidejo le mladiči in le redko starci. Danes je čar polharije v druženju in ne več v obilju ujetih polhov. Za dobro obaro jih je treba že kar nekaj, za izdelavo polhovke pa kar 32 kožic ali celo več.

Sredi oktobra smo se podali na polharijo. Dobro smo si ogledali stečine in potem nastavili pasti tam, kjer so polhi metali z drevja na tla objeden žir, želod in lešnike. Med pogovorom ob ognju smo slišali v bližini proženje pasti, v katere se je ujelo le nekaj mladičev in en starec, ki je tehtal več kot 20 dekagramov.

Družčini pod Brusovo gmajno so se pridružili tudi nekateri meščani, ki so prvič doživeli polharijo in prvič otipali polha.

Besedilo in foto: France Brus



Zaradi našega zdravja

Skoz vseživljenjsko učenje ustvarjalno in zabavno do zdravega življenja

»S Tednom vseživljenjskega učenja (TVU) širimo in razvijamo zamisel in prakso vseživljenjskega učenja v Sloveniji. Učenje poteka v vseh življenjskih obdobjih. Namenjeno je vsem ljudem, v vseh okoliščinah in vlogah. Z organizacijo Tedna presegamo pojmovanje, da šolsko izobraževanje zadošča za vse življenje, in uveljavljamo strategijo vseživljenjskega učenja. Učenje je pot h kakovostnejšemu življenju. S TVU poudarjamo, da se ljudje ob učenju razvijamo tudi osebnostno, čustveno, duhovno, in ne le intelektualno.« Tako so o Tednu vseživljenjskega učenja zapisali organizatorji, sodelavci Andragoškega centra Slovenije.



Zdravje kot razigrana modrina.

Na Logaškem se je v času TVU (od 16. do 22. oktobra) zvrstilo 12 »vseživljenjskih« dejavnosti; sodelovali so Območna obrtna zbornica Logatec, Rosana, d.o.o., Bralni krožek Žarek, Glasbena šola Logatec, Zveza katoliških skavtov in skavtinj ter Podružnična osnovna šola Vrh Svetih Treh Kraljev.

Na vrhovski šoli smo v 19. oktobra pripravili dan odprtih vrat (DOV), kamor smo povabili starše, vaščane in prijatelje TVU. Letošnja tema DOV je bila Za naše zdravje gre. Tako smo zjutraj gostili medicinsko sestro Bernardo Lukančič iz Žirov. Spregovorila nam je o ohranjanju zdravja, telesni aktivnosti, zdravi prehrani pa tudi o boleznih in ravnanju ob nesrečah. Po premoru smo nadaljevali v treh skupinah; učiteljice Tjaša, Rezka in Mihaela so pripravile »delavnice« na temo zdravja. Tako smo (s pomočjo različnih čutil) spoznavali sadje in zelenjavo, se z ustrezno opremo pripravili na pravi gorski pohod ter likovno ustvarili svoj simbol zdravega življenja. Bili smo ustvarjalni in se ob vsem tudi zabavali. »Naj bo kar vsak dan tako,« so za konec pritrdili otroci. Tudi starši so bili zadovoljni. Učiteljice pa tudi – saj je ta dan zares zaživel tudi moto letošnjega TVU: Življenje je učenje – naj bo veselo! In tako je tudi bilo. Pri nas. In ob letu spet – na snidenje.

MG

Pod taborsko lipo – prej in slej

Vselej živo in lepo pod njo – že od nekdaj!

Ženski pevski zbor KD Tabor je pod vodstvom Zdravka Novaka sredi oktobra vabil na 5. pevsko prireditev Zapoimo pod Taborsko lipo. Ker me na Tabor in taborsko lipo vežejo mladostni spomini in me je k obisku spodbujal še pester program, sem se podal po sedaj asfaltirani poti na Tabor. Za moje mladosti pot še ni bila asfaltirana in je bila vse prej kot urejena. Jarek ob poti na Tabor, po katerem je tekla voda ob dežju, ni dajal vtisa bogve kakšne zanimive poti, vendar pa je Tabor otrokom dajal bogate možnosti za igro, lovljenje in skrivanje ali za plezanje na taborsko lipo. V mojih spominih ostaja tudi ne najbolj koristna igra: metanje kamenja na spodaj ležeče strehe vse do bližnjega potoka. Ko je bilo v preteklosti pri cerkvi sv. Križa »blekovsko« žegnanje in so dekleta svečano okrasila cerkev, ni bilo tam okoli toliko petja, bilo pa je dovolj otroškega vrišča. Za pestrejšo glasbeno razpoloženje pa je skrbel le »Fušnikov Matevž« s svojo harmoniko.

Letošnji 15. oktober pa je ves osončen privabil na Tabor kar lepo število obiskovalcev. Prijetno razpoloženje so ustvarile že pevkve z ljudskimi pesmimi pod vodstvom Zdravka Novaka; prireditve pa je še posebej poživila folklorna skupina iz Hotedršice, ki jo vodi Matija Logar, ki se je nkoč tudi podil po bližnjih gričih nad njihovo hišo in okušal svobodo sredi vabljuje in skrivnostne narave. Sedaj vodi v Hotedršici pevski zbor in folklorno skupino ter tako nadaljuje pevsko in glasbeno tradicijo nekdanje pekovske družine. Pod taborsko lipo so programsko prijetno in tankočutno izzvenele tudi citre, na katere sta igrali sestre Ana in Maruša Pišljar. – Citre smo nekdaj srečali le pri hiši mizarja pod klancem (pri Danev) in še te so bile stare; nanje pa tako in tako ni imel kdo igrati.



Taborska lipo in cerkev sv. Križa.

Foto: P. Sark

Skratka, steklo se je zanimivo sončno in glasbeno bogato popoldne, na katerem po zaslugi pevk tudi ni manjkalo jesenskih dobrot, ki so še dodatno bodrile družabno razpoloženje.

In vendar, kako vse drugače je pod lipo in krog nje med včerajšnjim in današnjim dnem.

Albin Čuk

Praznovali smo 200 let

Recept da človek dočaka sto let: ne sme prej umreti!

Končno smo pričakali dan, ko smo praznovali stoletnico dveh naših varovank: **Terezije-Rezke Fortuna** in **Anamarije Kury**, rojeni davnega 1906. Obe, živahna in zgovorna Rezka in, žal, zdaj manj živahna Anamarija, ki je pred tedni prebolela kap, sta varovanki Doma Marije in Marte.

Dolga življenjska pot z veliko dela in preizkušenj ju je pripeljala v vedro jesen življenja. Usoda ju je nastanila in združila v istem domu in celo v isti sobi. Rezka zelo rada posluša branje; rada namreč pove, da je v življenju veliko brala. Anamarija pa je pred nedavnim še zelo rada pela in se družila.

Osebj doma je skrbno pripravilo praznovanje. Zelo lepo so okrasili dom in sprejemnico s slikami stoletnic in z rožami. Na praznovanje so se poleg jubileantk zbrali še oskrbovanci doma, sestre, sorodniki, župan naše občine in župan Velikih Lašč, domači župnik in doktor Skvarča.

Praznovanje se je začelo s prihodom obeh županov, ki sta jubileantkama darovala šopka in ju razveselila z lepim voščilom. Potem je Duo Mir – pevki Marija in Milena – voščil slavljenkama s pesmico, ki sta jo pevki prejšnji dan ustvarili nalašč za njiju in njun praznični dan. S pesmijo sta tako navdušili, da sta jo morali potem še ponoviti. V spremljavi njunega enournega petja sta se slavljenki podkrepili s pripravljenimi dobrotami in veselo nazdravili s kozarcem rujnega.

Ob vprašanju, kakšen je recept za stoletno življenje, sta povedali, da sta živeli tako kot toliko drugih in ne poznata recepta. A je gospod župnik hudomušno pripomnil, da je recept v tem, da ne smeš prej umreti. Potem je bila na vrsti dvonadstropna torta, ki



... in za 100-letno Anamarijo.

jo je ustvarila umetniška roka kuharice Milene. Seveda, obe jubileantki sta se je otroško razveselili.

Po prijetnem klepetu ob prepevanju smo se poslovili z željo, da staneta oskrbovanki še naprej čili, da se bomo ob 101. obletnici ponovno skupaj povesečili.

AMA



Torta za 100-letno Rezko ...

L

ogaške novice

Z vami vsak mesec!

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3800 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si



Polharija Na ovinku

In če verjamete ali ne – tudi do brunarice ni več daleč

Nekateri so nas prehiteli s polhario, toda predpisi so zato, da se spoštujejo; mi smo tako pripravili polharsko noč, ko je dovoljen ulov teh pristrčnih živalic. Na moje veliko veselje pa polhov tudi letos ni bilo na spregled, zato sem z veseljem obešal njihove stare kožuške za okras bodoče društvene brunarice.

Za koordinatorja sta bila to pot določena Gvido in Florjan. Svoje delo sta opravila profesionalno in vse je teklo, kot se spodobi. Mičo je tudi to pot poskrbel za drva, Klemen pa za taborniški šotor. Društveni prostor Na ovinku je bogatejši za betonsko ploščo, na kateri bo stala brunarica in je bila ob tej priložnosti pripravljena za vesele obiskovalce. Pridne članice društva: Tatjana, Anica in Marija so po vasi naprosile prispevkov za srečelov, katerega iztržek bo šel za nakup košarkarskega koša. Hvala Grčarevčanom za prispevke!

Še predno je kres zagorel, je Miran iz Laz pripeljal s seboj celo gasilsko brigado – za vsak primer. Pa so tisti večer gasili le svojo žejo; sicer je bilo za pijačo dobro preskrbljeno. Tatjanin imenitni divjačinski golaž – brez polhov – je šel dobro v promet. S čevapčiči in klobasami, ki jim zlepa ni para, pa sta se postavila Mičko in Andrej. Plesišče – podnožje bodoče brunarice – je bilo nabito polno. Za muziko je poskrbel naš Roberto, ki je znal zadovoljiti najrazličnejše okuse in je zaupno spraševal, kdaj bo naslednja fešta. Nadvse mikavne pa so bile družabne igre: spretnosti v polhanju, žaganju z amerikanko. Igre je vodil Aleš, ki mu je pomagal Gvido, evropski sodnik iger brez meja. Srečke so kar hitro pošle. Naravnost izkušeno sta opravili svoje delo tudi prijazni kelnarici Stanka in Dragica.



Jima gre kar v redu.

Foto: S. Cikač

Zahvala gre vsem, ki so prispevali svoj delež k lepi prireditvi in vsem njenim obiskovalcem. Če prej ne, pa bo zagotovo nova prireditev Na ovinku ob otvoritvi brunarice, za katero so posekano hlodovino, ki so jo podarili Grčarevčani, že predpredzadnji dan oktobra navozili Bojan, Andrej, Duško, Tomaž, Jure in Aleš.

Torej do brunarice ni več tako daleč.

Vili Černivec



**BAZEN GRC ZAPOLJE,
Logatec**

**BREZPLAČNO UVODNO
TESTIRANJE OTROK, ZA
VPIS V TEČAJE
PLAVALNE ŠOLE ŠČUKA:
Ponedeljek, 4. decembra
Ob 17. in 18. uri**



URNIK BAZENA

Tor., sre., pet.: 15.00 22.00
Pon., čet.: 20.00 22.00
Sob., ned., prazniki: 09.00 22.00

URNIK SAVN

Pon., tor., čet.: 16.00-22.00
Sre., pet.: 12.00 22.00
Sob., ned., prazniki: 09.00 22.00

Info: Recepcija GRC Zapolje, Logatec

01 / 7591 170

051 423 099

www.grc-zapolje.si

V tečaj sprejemamo otroke od četrtega leta starosti naprej

KOZMETIČNI SALON

LEPOTA & ZDRAVJE

Logatec 1370, Stara cesta 10,
Slovenija,

tel.: 01 / 75 41 379

www.kozmeticnison.com

LIDIJA KERN - višja medicinska sestra, kozmetik

REFLEKSNA CONSKA MASAŽA STOPAL

Masaža refleksnih con na stopalih je oblika terapije, ki se je v mnogih letih razvila iz tradicionalnega več tisoč let starega ljudskega znanja v natančno določeno terapijo, ki:

blaži in odpravlja bolečino, blaži posledice stresov, deluje profilaktično, pospešuje pretok limfe in izboljša cirkulacijo krvi, stimulira delovanje imunskega sistema, odpravlja posledice različnih bolezni in poškodb, je učinkovita za vsa starostna obdobja, dviguje sposobnost koncentracije, učno sposobnost, pomaga pri pomirjanju agresije, energetski potencial se izboljša, pozitivno vpliva na prebavo.



Pri nas izvaja refleksoterapijo refleksoterapevt.



Slovenskavojska

V SLUŽBI DOMOVINE

POSTANI POKLICNI VOJAK SLOVENSKE VOJSKE

MOŽNOST PROSTOVOLJNEGA SLUŽENJA VOJAŠKEGA ROKA
IN OPRAVLJANJE SLUŽBE V POGODBENI REZERVNI SESTAVI SV

www.slovenskavojska.si
naborna.pisarna@mors.si

080 13 22